

Издание
на български език

Информация и известия

Година 62
24 юни 2019 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 213/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 213/02	Дело C-768/18 P: Жалба, подадена на 7 декември 2018 г. от Michal Harvilik — HYDRA срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 септември 2018 г. по дело T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA/Чешка република и Европейски съд по правата на човека	2
2019/C 213/03	Дело C-115/19 P: Жалба, подадена на 14 февруари 2019 г. от China Construction Bank Corp. срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 6 декември 2018 г. по дело T-665/17 — China Construction Bank/EUIPO	2
2019/C 213/04	Дело C-116/19 P: Жалба, подадена на 14 февруари 2019 г. от Gregor Schneider срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 4 декември 2018 г. по дело T-560/16, Gregor Schneider/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)	4

BG

Част от информацията в това издание не може да бъде разкривана поради причини, свързани със защитата на личните данни и/или поверителността и затова публикуваме нова автентична версия.

2019/C 213/05	Дело C-190/19: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 27 февруари 2019 г. — MG, NH/Germanwings GmbH	5
2019/C 213/06	Дело C-220/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Испания), постъпило на 11 март 2019 г. — Promociones Oliva Park S.L./Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana.	6
2019/C 213/07	Дело C-227/19: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 14 март 2019 г. — DX	7
2019/C 213/08	Дело C-245/19: Преюдициално запитване от Cour administrative (Люксембург), постъпило на 20 март 2019 г. — État du Grand-duché de Luxembourg/B	8
2019/C 213/09	Дело C-246/19: Преюдициално запитване от Cour administrative (Люксембург), постъпило на 20 март 2019 г. — État du Grand-duché de Luxembourg/B, C, D, F.C.	9
2019/C 213/10	Дело C-248/19: Иск, предявен на 20 март 2019 г. — Европейска комисия/Република Кипър	10
2019/C 213/11	Дело C-256/19: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien (Австрия), постъпило на 26 март 2019 г. — S.A.D. Maler und Anstreicher OG	11
2019/C 213/12	Дело C-284/19 P: Жалба, подадена на 3 април 2019 г. от Andrew Clarke срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 март 2019 г. по дело T-731/18, Clarke/Комисия	13
2019/C 213/13	Дело C-290/19: Преюдициално запитване от Krajský súd Trnava (Словакия), постъпило на 9 април 2019 г. — RN/Home Credit Slovakia a.s.	14
2019/C 213/14	Дело C-298/19: Иск, предявен на 11 април 2019 г. — Европейска комисия/Република Гърция	15
2019/C 213/15	Дело C-299/19: Преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Torino (Италия), постъпило на 11 април 2019 г. — Techbau SpA/Azienda Sanitaria Locale AL	16
2019/C 213/16	Дело C-305/19: Иск, предявен на 12 април 2019 г. — Европейска комисия/Чешка република	17
2019/C 213/17	Дело C-306/19: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 15 април 2019 г. — Milis Energy SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	18
2019/C 213/18	Дело C-311/19: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 16 април 2019 г. — BONVER WIN, a. s./Ministerstvo financí	19
2019/C 213/19	Дело C-337/19 P: Жалба, подадена на 24 април 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 14 февруари 2019 г. по съединени дела T-131/16 и T-263/16, Белгия и Magnetrol International/Комисия	20
2019/C 213/20	Дело C-348/19 P: Жалба, подадена на 29 април 2019 г. от Drex Technologies SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2019 г. по дело T-414/16, Drex Technologies/Съвет	21

2019/C 213/21	Дело C-349/19 P: Жалба, подадена на 29 април 2019 г. от Almashreq Investment Fund срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2019 г. по дело T-415/16, Almashreq Investment Fund/Съвет	22
2019/C 213/22	Дело C-350/19 P: Жалба, подадена на 29 април 2019 г. от Souruh SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2019 г. по дело T-440/16, Souruh/Съвет	23
2019/C 213/23	Дело C-371/19: Иск, предявен на 10 май 2019 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия	24
Общ съд		
2019/C 213/24	Дело T-748/16: Решение на Общия съд от 2 май 2019 г. — QН/Парламент („Публична служба — Срочно наети служители — Член 24 от Правилника на длъжностните лица — Молба за оказване на съдействие — Член 12 bis от Правилника на длъжностните лица — Психически тормоз — Решение за отхвърляне на молба за оказване на съдействие — Принципи на обективност и безпристрастност — Право на добра администрация — Право на изслушване)	26
2019/C 213/25	Дело T-49/17: Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — Испания/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Финансови корекции — Понятие за „производител“ — Инвестиции, направени извън помещението на организация на производителите — Предварителни проверки преди одобряването на операционна програма — Проверки при разрешаването на разходите — Единна финансова корекция — Финансова корекция с единна ставка — Пропорционалност — Задължение за мотивиране)	27
2019/C 213/26	Дело T-135/17: Решение на Общия съд от 6 май 2019 г. — Scot/Комисия (Държавни помощи — Пазар на презастраховане на рисковете от природни бедствия — Помощ под формата на неограничена държавна гаранция, отпусната на CCR — Решение за обявяване на помощта за несъвместима с вътрешния пазар на етапа на предварителното разследване — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Частична недопустимост — Процесуални права на заинтересованите страни — Качество на заинтересована страна — Липса на сериозни затруднения)	27
2019/C 213/27	Дело T-239/17: Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — Германия/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Германия — Фиксирана финансова корекция, приложена поради недостатъчната честота на основните проверки — Задължение за изчисляване и ежегодно осчетоводяване на лихвите — Членове 31 и 32 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Член 6, буква з) от Регламент (ЕО) № 885/2006 — Задължение за мотивиране — Пропорционалност)	28
2019/C 213/28	Дело T-737/17: Решение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Wattiau/Парламент (Публична служба — Социално осигуряване — ОСОЗ — Възстановяване на медицински разноски — Споразумение между Съюза, Люксембург и Федерацията на люксембургските болници за определянето на тарифите за болничните грижи, получавани от осигурените лица по ОСОЗ — Възражение за незаконосъобразност — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на гражданство — Член 18, първа алинея ДФЕС — Членове 20 и 21 от Хартата на основните права — Член 39 от Общите правила за здравното осигуряване на длъжностните лица)	29
2019/C 213/29	Дело T-136/18: Решение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Kuota International/EUIPO — Sintema Sport (K) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „K“ — Абсолютно основание за недействителност — Недобросъвестност — Член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	30
2019/C 213/30	Дела T-152/18—T-155/18: Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — Sona Nutrition/EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявки за фигуративни марки на Европейския съюз SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — По-ранна словна национална марка MULTIPLUS — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	31

2019/C 213/31	Дело T-214/18: Решение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Briois/Парламент (Привилегии и имунитети — Член на Европейския парламент — Решение за снемане на депутатския имунитет — Връзка с изпълнението на задълженията на депутат — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Право на защита — Извъндоговорна отговорност)	32
2019/C 213/32	Дело T-271/18: Решение на Общия съд от 6 май 2019 г. — Mauritsch/INEA (Публична служба — Договорно наети служители — Срочен договор — Първоначално отхвърляне от жалбоподателя на предложението за продължаване на договора — Напускане — Отказ да се признае право на обезщетение за безработица — Отговорност)	32
2019/C 213/33	Дело T-407/18: Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — WP/EUIPO (Публична служба — Срочно наети служители — Срочен договор — Решение за неподновяване — Явна грешка в преценката — Задължение за полагане на грижа — Равно третиране — Правило за съответствие между жалбата по съдебен ред и жалбата по административен ред)	33
2019/C 213/34	Дело T-423/18: Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — Fissler/EUIPO (vita) (Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „vita“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Описателност — Понятие за характерна особеност — Име на цвят — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	34
2019/C 213/35	Дело T-558/18: Решение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Luru/EUIPO — ET „Джили Сой — Джихангир Ибрям“ (Djili DS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Djili DS“ — По-ранна национална словна марка „DJIL“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	34
2019/C 213/36	Дело T-353/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Promeco/EUIPO — Aerts (съдове) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне)	35
2019/C 213/37	Дело T-381/18: Определение на Общия съд от 29 април 2019 г. — Engel/EUIPO — F. Engel (ENGEL) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	36
2019/C 213/38	Дело T-495/18: Определение на Общия съд от 29 април 2019 г. — Dermatest/EUIPO (DERMATEST) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „DERMATEST“ — Отказ на регистрация — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне по същество)	37
2019/C 213/39	Дело T-530/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Румъния/Комисия (Жалба за отмяна — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Комисията — Уведомяване на адресата — Публикуване на решението в Официален вестник на Европейския съюз — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)	37
2019/C 213/40	Дело T-145/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 2 май 2019 г. — Jar Energéticas y Medioambientales/Комисия (Обезпечително производство — Околна среда — Финансов инструмент за околна среда (LIFE) - Проект LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Възстановяване на платените суми — молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	38
2019/C 213/41	Дело T-114/19: Жалба, подадена на 20 февруари 2019 г. — Pavel/EUIPO — bugatti (B)	39
2019/C 213/42	Дело T-190/19: Иск, предявен на 4 април 2019 г. — BF/Комисия	40
2019/C 213/43	Дело T-197/19: Жалба, подадена на 4 април 2019 г. — AZ/Комисия	41

2019/C 213/44	Дело T-198/19: Жалба, подадена на 4 април 2019 г. — ВА/Комисия	42
2019/C 213/45	Дело T-200/19: Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — ВВ/Комисия	44
2019/C 213/46	Дело T-201/19: Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — ВС/Комисия	45
2019/C 213/47	Дело T-205/19: Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — ВD/Комисия	47
2019/C 213/48	Дело T-210/19: Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — Società Agricola Tenuta di Rimale и др./Комисия	48
2019/C 213/49	Дело T-231/19: Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — Klöckner Pentaplast/Комисия	49
2019/C 213/50	Дело T-232/19: Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — H&R Ölwerke Schindler/Комисия	50
2019/C 213/51	Дело T-233/19: Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — Infineon Technologies Dresden/Комисия	52
2019/C 213/52	Дело T-234/19: Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — Infineon Technologies/Комисия	53
2019/C 213/53	Дело T-237/19: Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — GTP/Комисия	54
2019/C 213/54	Дело T-238/19: Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — Wera Hygieneprodukte и др./Комисия	55
2019/C 213/55	Дело T-240/19: Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — A9.com/EUIPO (Изображение на икона с формата на камбана)	56
2019/C 213/56	Дело T-246/19: Жалба, подадена на 10 април 2019 г. — Камбоджа и CRF/Комисия	57
2019/C 213/57	Дело T-248/19: Жалба, подадена на 12 април 2019 г. — Bilde/Парламент	58
2019/C 213/58	Дело T-251/19: Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — Wieland-Werke/Комисия	59
2019/C 213/59	Дело T-252/19: Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — Pech/Съвет	60
2019/C 213/60	Дело T-253/19: Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — BG/Парламент	62
2019/C 213/61	Дело T-260/19: Жалба, подадена на 12 април 2019 г. — Al-Tarazi/Съвет	62
2019/C 213/62	Дело T-268/19: Жалба, подадена на 22 април 2019 г. — Imagina Media Audiovisual и др./Комисия	63
2019/C 213/63	Дело T-269/19: Жалба, подадена на 22 април 2019 г. — Imagina Media Audiovisual/Комисия	65
2019/C 213/64	Дело T-270/19: Жалба, подадена на 23 април 2019 г. — Amazon Technologies/EUIPO (пръстен)	66

2019/C 213/65	Дело T-272/19: Жалба, подадена на 25 април 2019 г. — TO/ЕСВД.	67
2019/C 213/66	Дело T-274/19: Жалба, подадена на 24 април 2019 г. — Target Ventures Group/EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)	68
2019/C 213/67	Дело T-275/19: Жалба, подадена на 24 април 2019 г. — PNB Banka и др./ЕЦБ	69
2019/C 213/68	Дело T-277/19: Жалба, подадена на 26 април 2019 г. — ВК/Европейската служба за подкрепа в областта на убежището.	71
2019/C 213/69	Дело T-278/19: Жалба, подадена на 26 април 2019 г. — Aurora/CPVO — SESVanderhave (M 02205)	71
2019/C 213/70	Дело T-280/19: Жалба, подадена на 30 април 2019 г. — Highgate Capital Management/Комисия.	73
2019/C 213/71	Дело T-281/19: Жалба, подадена на 30 април 2019 г. — Кипър/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).	74
2019/C 213/72	Дело T-282/19: Жалба, подадена на 30 април 2019 г. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	75
2019/C 213/73	Дело T-285/19: Иск, подаден на 2 май 2019 г. — SGI Studio Galli Ingegneria/Комисия	76
2019/C 213/74	Дело T-286/19: Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Azarov/Съвет	78
2019/C 213/75	Дело T-288/19: Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Divaro/EUIPO — Grendene (IPANEMA)	79
2019/C 213/76	Дело T-290/19: Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Stada Arzneimittel/EUIPO (Изображение на две червени извити една над друга линии)	80
2019/C 213/77	Дело T-295/19: Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Klymenko/Съвет	80
2019/C 213/78	Дело T-296/19: Жалба, подадена на 6 май 2019 г. — Sumol + Compal Marcas/EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)	82
2019/C 213/79	Дело T-508/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — OLX/EUIPO — Stra (STRADIA)	83
2019/C 213/80	Дело T-543/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — ХК/Комисия	83
2019/C 213/81	Дело T-546/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — ХМ и др./Комисия	83
2019/C 213/82	Дело T-570/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — YQ/Комисия	84
2019/C 213/83	Дело T-571/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — YR/Комисия	84
2019/C 213/84	Дело T-572/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — YS/Комисия	84
2019/C 213/85	Дело T-746/18: Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Bronckers/Комисия	85

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2019/C 213/01)

Последна публикация

ОВ С 206, 17.6.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 187, 3.6.2019 г.

ОВ С 182, 27.5.2019 г.

ОВ С 172, 20.5.2019 г.

ОВ С 164, 13.5.2019 г.

ОВ С 155, 6.5.2019 г.

ОВ С 148, 29.4.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 7 декември 2018 г. от Michal Harvilik — HYDRA срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 септември 2018 г. по дело T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA/Чешка република и Европейски съд по правата на човека

(Дело C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

Език на производството: словашки

Страни

Жалбоподател: Michal Harvilik — HYDRA (представител: A. Wagner, адвокат)

Друга страна в производството: Чешка република, Европейски съд по правата на човека

С определение от 19 март 2019 г. Съдът (седми състав) обяви жалбата за недопустима.

Жалба, подадена на 14 февруари 2019 г. от China Construction Bank Corp. срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 6 декември 2018 г. по дело T-665/17 — China Construction Bank/EUIPO

(Дело C-115/19 P)

(2019/C 213/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: China Construction Bank Corp. (представители: A. Carboni, J. Gibbs, Solicitors)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Groupement des cartes bancaires

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда да:

- отмени решението на Общия съд от 6 декември 2018 г. по дело T-665/17,
- постанови окончателно решение по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 ⁽¹⁾ или, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, и
- осъди EUIPO и встъпилите страни в това производство по обжалване да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят направените от жалбоподателя разноски по това производство, както и тези в производството пред Общия съд по дело T-665/17.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания за обжалване на оспореното решение, които са, че Общият съд:

1. е нарушил член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на ЕС, и
2. не е изложил мотиви за постановеното от него, че по-ранната марка, на която се позовава встъпилата страна („по-ранната марка“), има силно изразен отличителен характер във връзка с „финансови дела, парични дела, банкови дела“ и/или
3. е изопачил фактите във връзка с преценката си както на по-ранната марка, така и на оспорената марка, и когато е направил горе-посочения извод за силно изразения отличителен характер.

Твърдението на жалбоподателя за нарушение на член 8, параграф 1, буква б) може по-нататък да бъде подразделено с оглед на следните грешки, допуснати от Общия съд в неговата преценка по делото:

1. Общият съд е взел предвид репутацията на по-ранната марка на първия етап от преценката за сходството между марките, както и когато е извършвал цялостната преценка на вероятността от объркване, което е неправилен подход и е довело до недопустимо „двойно отчитане“,
2. Общият съд погрешно е третира по-ранната марка и оспорената марка, сякаш и двете са по същество словни марки, като не е обърнал достатъчно внимание на тяхното фигуративно естество, и това е засегнато неблагоприятно преценката както на визуалните, така и на звуковите прилики между разглежданите марки и относителната тежест, която трябва да се придаде на всяка от тях,
3. Общият съд е допуснал редица грешки във връзка с идентифицирането на услугите от клас 36, поради което е постановил, че по-ранната марка е имала добра репутация и следователно — отличителен характер, и
4. в резултат както на гореописаните грешки, така и на невземането предвид на допълнителни важни фактори, Общият съд не е провел надлежна цялостната преценка на вероятността от объркване между по-ранната марка и оспорената марка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 14 февруари 2019 г. от Gregor Schneider срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 4 декември 2018 г. по дело T-560/16, Gregor Schneider/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Gregor Schneider (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

1. изцяло да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз (четвърти състав) от 4 декември 2018 г. по дело T-560/16;
2. да се произнесе по първоинстанционното искане на жалбоподателя, като:

отмени решението на EUIPO (по-рано СХВП) от 2 октомври 2014 г., с което жалбоподателят е преместен от отдел „Международно сътрудничество и правни въпроси“ в отдел „Основна дейност“,

или, при условията на евентуалност, да отмени посоченото съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане;

3. да осъди EUIPO да заплати всички съдебни разноски, а именно както разноските в производството пред Общия съд, така и разноските в производството по обжалване пред Съда.

Основания и основни доводи

Изтъкнати са девет основания за обжалване.

Първо, в обжалваното съдебно решение Общият съд тълкувал неправилно „правилото за съответствие“ между административната жалба по смисъла на член 91, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица и подаваната след това жалба по съдебен ред, доколкото въз основа на това правило отхвърлил като недопустими твърденията по едно от основанията за обжалване, което обаче жалбоподателят изобщо не можел да предяви при подаването на административната жалба, тъй като още не били възложени съответните задачи.

Второ, Общият съд тълкувал неправилно критериите за проверка за наличието на злоупотреба с власт, доколкото възприел правилото, че когато не се констатира несъвместимост на съответната административна мярка с интереса на службата, не може да се говори за злоупотреба с власт. Това схващане не можело да е правилно, защото всъщност изключвало от хипотезата на злоупотреба с власт

всички случаи, в които администрацията се обосновава с възможен служебен интерес, дори и тя фактически да не действа с оглед на този интерес. Именно такива случаи на находчиво прикрита злоупотреба с власт не бивало общо да се извеждат извън обхвата на правния контрол чрез така формулирано правило.

Трето, Общият съд тълкувал неправилно изискванията към изслушването, чрез което се осъществява правото на изслушване на жалбоподателя, закрепено в член 41, параграф 1 във връзка с параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото приел, че изслушване е необходимо само когато органът счита, че планираната индивидуална мярка би могла да породии неблагоприятни последици за съответното лице. Изслушването и спазването на правото на изслушване обаче имали за цел именно да осигурят възможност да се посочат съображения и последици от планираните решения, които самият орган все още не е взел предвид.

Четвърто, Общият съд допуснал няколко нарушения на правото на изслушване на жалбоподателя, доколкото оставил без внимание в частност новото доказателствено искане, направено в съдебното заседание в съответствие с член 85, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, и съответно нито разгледал искането за разпит на свидетел, нито взел решение съгласно член 85, параграф 4 от Процедурния правилник. Общият съд нарушил правото на изслушване на жалбоподателя и като не организирал разпит на посочените още в жалбата свидетели, а същевременно приел, че жалбоподателят не е представил достатъчно доказателства.

Пето, по този начин Общият съд нарушил и основните принципи на справедливия съдебен процес в правната държава по смисъла на член 47 от Хартата на основните права и създал съмнение в ефективността на правната защита.

Шесто, Общият съд многократно изопачил изложените пред него факти.

Седмо, фактическата обстановка не била надлежно изяснена, осмо, съдебното решение не било надлежно мотивирано, и девето, Общият съд се произнесъл в нарушение на правилата на логиката.

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Hamburg** (Германия), постъпило на 27 февруари 2019 г. — **MG, NH/Germanwings GmbH**

(Дело C-190/19)

(2019/C 213/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищци: MG, NH

Отвeтник: Germanwings GmbH

Преюдициален въпрос

Налице ли е право на обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ и тогава когато поради относително незначително закъснение при пристигането пътникът не е могъл да пристигне навреме за директно свързващ полет и поради това се е стигнало до закъснение от три часа или повече при достигане на крайния пункт на пристигане, като двата полета обаче са осъществени от различни въздушни превозвачи и потвърждението на резервацията е издадено от туристическа агенция, която комбинира полетите за клиентите си?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Испания), постъпило на 11 март 2019 г. — Promociones Oliva Park S.L./Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

(Дело C-220/19)

(2019/C 213/06)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Promociones Oliva Park S.L.

Отвeтник: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 1, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска привидно пряк данък като ДСПЕ [данък върху стойността на производството на електроенергия], който предвид истинската си същност се оказва косвен данък без специална цел, предназначен изключително за набиране на бюджетни приходи, чието квалифициране съгласно националното право не може да има предимство пред тълкуването на правото на ЕС, което се подчинява на присъщите на тази правна система цели и на обективните характеристики на данъка?

- 2) Дали въпреки квалифицирането на ДСПЕ като екологичен данък с него се цели основно набиране на бюджетни приходи, като се облагат по един и същи начин дейности по производството и по включването в електроенергийната система на електроенергия, независимо от тяхната интензивност и въздействие върху околната среда, в нарушение на член 1 и член 3, параграфи 1 и 2 и параграф 3, буква а), последният във връзка с член 2, буква к) от Директива 2009/28/ЕО ⁽²⁾?
- 3) Следва ли да се приеме, че принципът на свободната конкуренция и на насърчаването на енергията от възобновяеми източници не допуска ДСПЕ, доколкото от данъчна гледна точка по един и същи начин се третира енергията от невъзобновяеми източници и енергията от възобновяеми източници, като се дискриминира последната и се нарушава схемата за подпомагане по член 2, буква к) и съответните членове от Директива 2009/28/ЕО?
- 4) Принципът на свободната конкуренция и членове 32, 33 и 34 (ГЛАВА VIII, ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДОСТЪПА ДО СИСТЕМАТА) от Директива 2009/72/ЕО ⁽³⁾ изключват ли ДСПЕ, тъй като той позволява положителна дискриминация по отношение на чуждестранните производители на електроенергия в ущърб на испанските производители, като нарушава функционирането на вътрешния пазар на електроенергия и достъпа до системата?

⁽¹⁾ Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12).

⁽²⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 140, 2009 г., стр. 16).

⁽³⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 14 март 2019 г. — DX

(Дело C-227/19)

(2019/C 213/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: DX

Ответник: Bürgermeister der Stadt Graz

Встъпила страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, която предвижда много високи глоби или имуществени санкции, по-специално с висок минимален размер, налагани кумулативно за всеки засегнат работник при нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, като например неизпълнение на задължението за предоставяне на документация относно трудовите вознаграждения или неизпълнение на задължението за уведомяване на Zentrale Koordinationsstelle (Централна координационна служба на Федералното министерство на финансите)?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат кумулативно налагане на глоби или имуществени санкции за нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, ако горната граница на санкциите не е определена в абсолютен размер?

(¹) ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29.

(²) Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11).

Преюдициално запитване от Cour administrative (Люксембург), постъпило на 20 март 2019 г. — État du Grand-duché de Luxembourg/B

(Дело C-245/19)

(2019/C 213/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative

Страни в главното производство

Жалбоподател: État du Grand-duché de Luxembourg

Ответник: В

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 7, 8 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, евентуално във връзка с член 47 от Хартата, да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която в рамките на правилата за процедурата за обмен на информация при поискване, установени по-специално с оглед на прилагането на Директива 2011/16/ЕС (¹) на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/99/ЕИО, изцяло изключва обжалване, по-специално по съдебен ред, от притежавашото информацията трето лице срещу разпореждането, с което компетентният орган на тази държава членка го задължава да предостави информация, за да се удовлетвори искане за обмен на информация от друга държава членка?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли член 1, параграф 1 и член 5 от Директива 2011/16 да се тълкуват — като по целесъобразност се вземе предвид променяният се характер на тълкуването на член 26 от Модела на данъчна спогодба на ОИСР — в смисъл, че искането за обмен и разпореждането от страна на компетентния орган на запитаната държава членка, с което то се удовлетворява, отговарят на критерия за явна липса на предполагаема значимост, когато запитващата държава членка посочва самоличността на съответното данъчнозадължено лице, периода, обхванат от разследването в запитващата държава членка, и самоличността на притежателя на въпросната информация, когато иска информация, отнасяща се до договори и свързани с тях фактури и плащания, която не е конкретизирана, но е определена от критериите, свързани, първо, с факта, че са сключени от притежавашото информацията лице, второ, с обстоятелството, че са действали през годините на данъчно облагане, обхванати от разследването в запитващата държава, и трето, с връзката им със съответното конкретно посочено данъчнозадължено лице?

(¹) ОВ L 64, 2011 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Cour administrative (Люксембург), постъпило на 20 март 2019 г. — État du Grand-duché de Luxembourg/B, C, D, F.C.

(Дело C-246/19)

(2019/C 213/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative

Страни в главното производство

Жалбоподател: État du Grand-duché de Luxembourg

Ответници: B, C, D, F.C.

Друга страна: A

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 7, 8 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, евентуално във връзка с член 47 от Хартата, да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която в рамките на правилата за процедурата за обмен на информация при поискване, установени по-специално с оглед на прилагането на Директива 2011/16/ЕС (¹) на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/99/ЕИО, изцяло изключва обжалване, по-специално по съдебен ред, от притежавашото информацията трето лице срещу разпореждането, с което компетентният орган на тази държава членка го задължава да предостави информация, за да се удовлетвори искане за обмен на информация от друга държава членка?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли член 1, параграф 1 и член 5 от Директива 2011/16 да се тълкуват — като по целесъобразност се вземе предвид променящият се характер на тълкуването на член 26 от Модела на данъчна спогодба на ОИСП — в смисъл, че искането за обмен и разпореждането от страна на компетентния орган на запитаната държава членка, с което то се удовлетворява, отговарят на критерия за явна липса на предполагаема значимост, когато запитващата държава членка посочва самоличността на съответното данъчнозадължено лице, периода, обхванат от разследването в запитващата държава членка, и самоличността на притежателя на въпросната информация, когато иска информация, отнасяща се до договори и свързани с тях фактури и плащания, която не е конкретизирана, но е определена от критериите, свързани, първо, с факта, че са сключени от притежавашото информацията лице, второ, с обстоятелството, че са действали през годините на данъчно облагане, обхванати от разследването в запитващата държава, и трето, с връзката им със съответното конкретно посочено данъчнозадължено лице?

(¹) ОВ L 64, 2011 г., стр. 1.

Иск, предявен на 20 март 2019 г. — Европейска комисия/Република Кипър

(Дело C-248/19)

(2019/C 213/10)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и E. Manhaeve)

Ответник: Република Кипър

Искания на ищеца

— Ищецът иска от Съда да установи, че

— като не е направила необходимото за изграждането на канализационна мрежа в 31 населени места (Aradippou, Ipsonas, Dali, Varoklini, Deryneia, Sotira, Xylofagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrysochous, Leivadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Liopetri, Avgorou, Paliometochi, Kiti, Frenaros, Ormideia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotymrou, Pano Polemidia, Pyla, Lympra, Parekklesia, Kakopetria, Achna, Meneou и Purgos), според изискването по член 3 от Директива [91/271/ЕИО] и приложение I, точка А към нея,

— като не е осигурила в същите тези населени места градските отпадъчни води, постъпващи в канализационната система преди заустването, да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка, както впрочем изискват членове 4, 10 и 15 от Директива [91/271/ЕИО] и приложение I, точки Б и Г към нея,

Република Кипър не е изпълнила задълженията, които има по членове 3, 4, 10 и 15 от Директива 91/271/ЕИО ⁽¹⁾ за пречистването на градските отпадъчни води, и приложение I към нея

— да осъди Република Кипър да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. При липсата на интегрирана и функционална канализационна мрежа Република Кипър не е спазила крайния срок 31 декември 2012 г., определен в Директива 91/271/ЕИО за пречистването на градските отпадъчни води (продължен с Договора за присъединяване на Република Кипър към Европейския съюз), по отношение на заустването (член 3) а в резултат на това и относно вторичната обработка на отпадъчните води (член 4), както и за структурите и контрола на тази обработка (членове 10 и 15), в четири населени места с повече от 10 000 еквивалент жители.
2. При липсата на интегрирана и функционална канализационна мрежа Република Кипър не е спазила крайния срок 31 декември 2012 г., определен в Директива 91/271/ЕИО за пречистването на градските отпадъчни води (продължен с Договора за присъединяване на Република Кипър към Европейския съюз), по отношение на заустването (член 3) а в резултат на това и относно вторичната обработка на отпадъчните води (член 4), както и за структурите и контрола на тази обработка (членове 10 и 15), в 27 населени места с еквивалент жители между 2 000 и 10 000.

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, 1991 г., стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43).

Преюдициално запитване от **Verwaltungsgericht Wien (Австрия)**, постъпило на 26 март 2019 г. — **S.A.D. Maler und Anstreicher OG**

(Дело C-256/19)

(2019/C 213/11)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Ответник: Magistrat der Stadt Wien

Встъпила страна: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и принципът на ефективност, да се тълкуват, поне що се отнася до национална правна система, която с цел гарантиране на независимостта и безпристрастността на съдилищата установява в конституцията си основно право на възлагане на делата на съдии съгласно установено разпределение на делата, определено предварително по общи правила, в смисъл че законодателят трябва да осигури, че тази правна гаранция е ефективна, а не чисто теоретична?

- 1a) Допълнителен въпрос: при отрицателен отговор на въпрос 1):

Изискват ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и принципът на ефективност, някакви задължения за гарантиране от страна на законодателя в национална правна система, в конституцията на която е закрепено основното право на установеното разпределение на делата, и при утвърдителен отговор — какви?

- 1b) Допълнителни въпроси: при утвърдителен отговор на въпрос 1)

1b- 1) Изискват ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и принципът на ефективност, да не се спазва отнасящо се до разпределението на дело на даден съдия указание, респ. действие на орган, който според закона не е компетентен по отношение на това указание, респ. действие, поне що се отнася до национална правна система, в конституцията на която е закрепено основното право на установеното разпределение на делата?

1b- 2) Изискват ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и принципът на ефективност, поне що се отнася до национална правна система, в конституцията на която е закрепено основното право на установеното разпределение на дела, вътрешният правилник на съда да може да предоставя на натоварения с разпределението на съдебните дела орган, ако изобщо има такъв, предварително определена малка свобода на преценка по отношение на решението за разпределение?

- 2) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и принципът на ефективност, да се тълкуват, поне що се отнася до национална правна система, която с цел гарантиране на независимостта и безпристрастността на съдилищата установява в конституцията си основно право на възлагане на делата на съдии съгласно установено разпределение на делата, определено предварително по общи правила, в смисъл че съдия, който има съмнения: 1) относно законосъобразността на вътрешното разпределение на делата в съда, респ. 2) относно законосъобразността на вътрешно, пряко засягащо дейността му, решение (по-специално решение за разпределение на дела), изпълняващо вътрешното разпределение на делата в съда, трябва да има възможност да подаде жалба (която не натоварва финансово този съдия) по отношение на това съмнение пред друг съд, който е изцяло компетентен да разгледа законосъобразността на класифицирания като незаконнообразен правен акт?

При отрицателен отговор: съществуват ли каквито и да е други разпоредби, които законодателят следва да осигури, гарантиращи, че даден съдия може да постигне законосъобразност относно спазването на отнасящите се до него законови разпоредби за съблюдаването на законите (по-специално вътрешни) разпоредби за разпределението на делата?

- 3) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и принципът на ефективност, да се тълкуват, поне по отношение на национална правна система, която с цел гарантиране на независимостта и безпристрастността на съдилищата установява в конституцията си основно право на възлагане на делата на съдии съгласно установено разпределение на делата, определено предварително по общи правила, в смисъл че страна в съдебното производство, която има съмнения: 1) относно законосъобразността на разпоредба за вътрешното разпределение на делата, която има преюдициално значение за произнасянето на делото, респ. 2) относно законосъобразността на разпределението на това дело на определен съдия, трябва да може да подаде жалба (която не натоварва финансово тази страна) още преди постановяването на съдебното решение във връзка с това съмнение пред друг съд, който е изцяло компетентен да разгледа законосъобразността на класифицирания като незаконнообразен правен акт?

При отрицателен отговор: съществуват ли каквито и да е други разпоредби, които законодателят следва да осигури, гарантиращи, че още преди постановяването на съдебното решение е дадена възможност на страна по делото да постигне законосъобразност относно спазването на нейното основно право на спазване на [принципа на] „законния съд“?

- 4) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и принципът на ефективност, да се тълкуват, поне по отношение на национална правна система, която с цел гарантиране на независимостта и безпристрастността на съдилищата установява в конституцията си основно право на възлагане на делата на съдии съгласно установено разпределение на делата, определено предварително по общи правила, в смисъл че вътрешното разпределение на делата в съда и вътрешната входяща документация по делото трябва да са толкова прозрачни и разбираеми, че даден съдия, респ. дадена страна по делото, да може, без особени усилия, да провери дали разпределението на конкретно дело на даден съдия, респ. на определен съдебен състав, е в съответствие с разпоредбите за вътрешното разпределение на делата в съда?

При отрицателен отговор: съществуват ли каквито и да е други разпоредби, които законодателят следва да осигури, гарантиращи, че даден съдия, респ. дадена страна по делото, може да получи информация относно законосъобразността на конкретно разпределение на дело?

- 5) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, както и принципът на ефективност, да се тълкуват, поне по отношение на национална правна система, която с цел гарантиране на независимостта и безпристрастността на съдилищата установява в конституцията си основно право на възлагане на делата на съдии съгласно установено разпределение на делата, определено предварително по общи правила, в смисъл че страните по делото и съдията трябва да могат, без да е необходим особен принос от тяхна страна, да разберат в съдържателно отношение правилата за разпределение на делата, както и че по този начин страните по делото и съдията трябва да могат да проверят законосъобразността на извършеното разпределение на делото на даден съдия, респ. на конкретен съдебен състав?

При отрицателен отговор: съществуват ли каквито и да е други разпоредби, които законодателят следва да осигури, гарантиращи, че даден съдия, респ. дадена страна по делото може да получи информация относно законосъобразността на конкретно разпределение на дело?

- 6) Какви задължения поема даден съдия, който е задължен от (съдебен или извънсъдебен) правен акт, неподлежащ на обжалване от негова страна, да извърши действие, което нарушава правото на Съюза и накърнява правата на страните, с оглед на задължението си съгласно правото на Съюза да спазва процедурните изисквания на правото на Съюза?

Жалба, подадена на 3 април 2019 г. от Andrew Clarke срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 март 2019 г. по дело T-731/18, Clarke/Комисия

(Дело C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Andrew Clarke (представител: E. Lock, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да върне делото на Общия съд за разглеждане на иска при съобразяване с направените от Съда изводи,

- да разпорежи, не по-късно от 12 април 2019 г. (или друга дата, до която посоченият в член 50 ДФЕС срок може да бъде удължен)
- а) Общият съд да разгледа този иск в срок и по начин, позволяващ постановяването на неговото окончателно съдебно решение по иска,
- б) като временна мярка, Комисията да издаде мотивирано становище на Обединеното кралство с позицията си относно нарушението на правото на Съюза, която може да се изведе от писмото ѝ до жалбоподателя от 25 октомври 2018 г.,
- да определи, че страните имат право да сезират Общия съд и с други искания, ако е необходимо,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят изтъква едно правно основание:

В определението си от 25 март 2019 г., Общият съд погрешно е изтъкувал искането на жалбоподателя и неправилно е определил, че той не е активно легитимиран да подаде иска, както и че Общият съд не е компетентен да разгледа иска.

Жалбоподателят не е искал Комисията да започне производство срещу Обединеното кралство. Поискана е отмяна на две решения на Комисията, едното, от които е неправилно посочено от Общия съд. Поради това, съдебната практика, на която се позовава Общият съд, или не е в подкрепа на изводите, за които е изтъкната, или е ирелевантна. Жалбоподателят има право да подаде иск за отмяна на тези решения, тъй като те са адресирани до него и/или го засягат пряко и лично. Освен това, в условията на алтернативност, жалбоподателят има право да поиска установяване на неправомерно бездействие на основание член 265 ДФЕС за това, че Комисията не е предприела необходимите действия да издаде мотивирано становище на Обединеното кралство, произтичащо от законовото ѝ задължение да го направи съгласно първата част на член 258 ДФЕС, като се има предвид мълчаливо приетото във второто от тези решения относно правото ѝ на свободна преценка по втората част на член 265 ДФЕС, че Обединеното кралство е нарушило правото на Съюза. Поради това, мотивираното становище следва да бъде адресирано и до жалбоподателя и/или да го засяга пряко и лично. Жалбоподателят има право и да поиска разпореждане или временни мерки във връзка с иска си на основание член 265 ДФЕС.

Преюдициално запитване от Krajský súd Trnava (Словакия), постъпило на 9 април 2019 г. — RN/Home Credit Slovakia a.s.

(Дело C-290/19)

(2019/C 213/13)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd Trnava

Страни в главното производство

Жалбоподател: RN

Ответник: Home Credit Slovakia a.s.

Преюдициален въпрос

Следва ли член 10, параграф 1, буква ж) от Директива № 2008/48/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета да се тълкува в смисъл, че договорът за потребителски кредит отговаря на изискването, предвидено в тази разпоредба, в случай че годишният процент на разходите е посочен в него не с точен процент, а като диапазон между две стойности (от—до)?

⁽¹⁾ ОВ L 133, 2008 г., стр. 66.

Иск, предявен на 11 април 2019 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-298/19)

(2019/C 213/14)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Konstantinidis и E. Manhaeve)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда:

— да установи, че като не е приела всички мерки за изпълнение на решение на Съда от 23 април 2015 г., Комисия/Република Гърция (C-149/14) ⁽¹⁾, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС,

- да осъди Република Гърция за заплати предлаганата периодична имуществена санкция в размер на 23 753,25 EUR за всеки ден, с който е закъсняла да изпълни решение по дело C-149/14, считано от деня, в който бъде постановено решението по настоящото дело, до деня, в който ще бъде изпълнено решението по дело C-149/14,
- да осъди Република Гърция да заплати еднократна сума в дневен размер от 2 639,25 EUR, считано от датата на постановяване на решение по дело C-149/14 до датата на постановяване на решение по настоящото дело или до датата на пълното изпълнение на решение по дело C-149/14, ако то бъде изпълнено по-рано, и ако въпросната сума е по-ниска, да наложи минимална еднократно платима сума в размер на 1 310 000 EUR,
- да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Съгласно член 260, параграф 1 ДФЕС Република Гърция е длъжна да предприеме необходимите мерки с оглед изпълнението на решение на Съда по дело C-149/14. Република Гърция обаче не е приела всички необходими мерки, за да изпълни диспозитива на посоченото решение. По-специално тя не е изготвила програми за действие във връзка с уязвимите зони, характеризиращи се с наличие на повърхностни и подземни водни източници, замърсени с нитрати от селскостопански източници. Поради това Комисията предявява настоящия иск пред Съда.
2. С настоящия иск Комисията иска Съдът да осъди Република Гърция да заплати еднократна сума в дневен размер от 2 639,25 EUR и периодична имуществена санкция в размер на 23 753,25 EUR на ден. Еднократната сума и периодичната имуществена санкция са изчислени съобразно тежестта и продължителността на нарушението, както и за постигането на възпиращ ефект, в съответствие с финансовите възможности на тази държава членка.

(¹) EU:C:2015:264.

Преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Torino (Италия), постъпило на 11 април 2019 г. —
Techbau SpA/Azienda Sanitaria Locale AL

(Дело C-299/19)

(2019/C 213/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Torino

Страни в главното производство

Ищец: Techbau SpA

Ответник: Azienda Sanitaria Locale AL

Преюдициален въпрос

Съдът на Европейския съюз да установи допуска ли член 2, параграф 1 от Директива 2000/35/ЕО ⁽¹⁾ национална правна уредба, като член 2, параграф 1, буква а) от Законодателен декрет № 231 от 9 октомври 2002 г., която изключва от понятието „търговска сделка“ — разбрано като поръчка, която „включва изключително или предимно доставка на стоки или услуги срещу заплащане на цена“, и следователно от приложното си поле — поръчка за възлагане на строителство, независимо дали обществено или частно, и по-специално обществена поръчка за строителство по смисъла на Директива 93/37/ЕИО ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Директива 2000/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки (ОВ L 200, 2000 г., стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 226).

⁽²⁾ Директива 93/37/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство (ОВ 1993, L 199, стр. 54).

Иск, предявен на 12 април 2019 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-305/19)

(2019/C 213/16)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Ondrušek, K. Talabér-Ritz)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

— да установи, че като не е осигурила излагането на сертификати за енергийни характеристики в сгради с над 500 m² полезна разгънатата застроена площ, за които е издаден сертификат за енергийни характеристики в съответствие с член 12, параграф 1 от Директива 2010/31/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година относно енергийните характеристики на сградите и които често се посещават от граждани, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 13, параграф 2 от тази директива,

— да осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Член 13, параграф 2 от Директива 2010/31/ЕС предвижда задължението за излагане на сертификата за енергийни характеристики, издаден в съответствие с член 12, параграф 1 от Директивата, когато страда с над 500 m² полезна разгъната застроена площ се посещава често от граждани.

2. Чешкото право обаче (изменения член 7а от Закон № 406/2000 за управление на енергията; zákon č. 406/2000 Sb., о hospodaření energií) предвижда задължението за излагане на сертификат или паспорт за енергийни характеристики на тези сгради само ако те са заети от публични органи. Така чешкото право не предвижда задължение за излагане на паспорт за енергийни характеристики, когато тези сгради са заети от образувания, които не са публични органи, и се посещават често от граждани. Необходимото законодателство все още се изготвя.
3. Следователно Чешката република не е осигурила излагането на сертификати за енергийни характеристики в сгради с над 500 m² полезна разгъната застроена площ, за които е издаден сертификат за енергийни характеристики в съответствие с член 12, параграф 1 от Директивата и които често се посещават от граждани, и по този начин не е изпълнила задълженията си по член 13, параграф 2 от Директивата.

(¹) ОВ L 153, 2010 г., стр. 13.

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 15 април 2019 г. — Milis Energy SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Дело C-306/19)

(2019/C 213/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Milis Energy SpA

Ответници: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Преюдициален въпрос

Допуска ли правото на Европейския съюз прилагането на национална разпоредба като предвидената в член 26, параграфи 2 и 3 от Декрет-закон 91/2014, преобразуван в Закон 116/2014, която намалява или забавя съществено изплащането на стимулите, вече предоставени чрез закон и определени съгласно специални споразумения, подписани от производителите на електроенергия от фотоволтаична конверсия с Gestore dei Servizi Energetici S.p.A., публично предприятие, отговарящо за това? По-специално съвместима ли е тази национална разпоредба с общите принципи на правото на Европейския съюз на оправдани правни очаквания, правна сигурност, лоялно сътрудничество и полезно действие, с членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, с Директива № 2009/28/ЕО (¹) и с предвидения в нея правен режим на схемите за подпомагане, с член 216, параграф 2 ДФЕС, по-специално във връзка с Договора за Европейската енергийна харта?

(¹) Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 2009 г., стр. 16).

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 16 април 2019 г. —
BONVER WIN, a. s./Ministerstvo financí

(Дело C-311/19)

(2019/C 213/18)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Касатор: BONVER WIN, a. s.

Ответник по касация: Ministerstvo financí

Преюдициални въпроси

- 1) Прилага ли се член 56 и сл. от Договора за функционирането на ЕС спрямо национална правна уредба (задължителен акт с общо приложение под формата на наредба на общински съвет), която забранява предоставянето на определена услуга в част от една община, само защото част от клиентите на засегнат от тази правна уредба доставчик могат да бъдат или действително са от друга държава — членка на Европейския съюз?

При утвърдителен отговор, достатъчно ли е само да се твърди евентуално наличие на клиенти от друга държава членка, за да бъде приложен член 56 от Договора за функционирането на ЕС, или доставчикът на услуги е длъжен да докаже действителното предоставяне на услуги на клиенти от други държави членки?

- 2) За отговора на първия въпрос от значение ли е, че:
- а) потенциалното ограничение на свободното предоставяне на услуги е значително стеснено по своя географски обхват и по съдържание (евентуално прилагане на изключението „de minimis“);
 - б) няма данни националното законодателство да урежда по различен начин, от правна и фактическа гледна точка, положението на субектите, които предоставят услуги основно на граждани на други държави — членки на Европейския съюз, от една страна, и това на субектите, чиято дейност е насочена предимно към местни клиенти, от друга?

Жалба, подадена на 24 април 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 14 февруари 2019 г. по съединени дела T-131/16 и T-263/16, Белгия и Magnetrol International/Комисия

(Дело C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: P.J. Loewenthal, F. Tomat)

Други страни в производството: Кралство Белгия, Magnetrol International, Ирландия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (седми разширен състав) от 14 февруари 2019 г. по съединени дела T-131/16 и T-263/16, Белгия и Magnetrol International/Комисия, EU:T:2019:91, доколкото с него се приема, че Решение на Комисията (ЕС) 2016/1699⁽¹⁾ от 11 януари 2016 година относно схемата за държавна помощ във връзка с освобождаването от данък на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия, квалифицира неправилно схемата на „свръхпечалба“ като схема по смисъла на член 1, буква г) от Регламент 2015/1589⁽²⁾,
- да върне делото на Общия съд за разглеждане на основанията, които не са били преценени, и
- да не се произнася по съдебните разноски в производствата пред първата инстанция и по обжалването.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че практиката на предварителните данъчни становища относно „свръхпечалбата“, прилагана от Белгия между 2004 и 2014 г. е квалифицирана неправилно като схема по смисъла на член 1, буква г) от Регламент 2015/1589.

Общият съд е тълкувал неправилно първото условие по член 1, буква г) и е изопачил съображения 94—110 от обжалваното решение, като е заключил, че Комисията е приела, че само законовите актове, посочени в съображение 99 представляват основанията на схемата на „свръхпечалбата“.

Общият съд е тълкувал неправилно второто условие по член 1, буква г) и е изопачил съображения 100—108 от обжалваното решение, като е заключил, че прилагането на освобождаването на „свръхпечалбата“ изисква приемането на допълнителни мерки за изпълнение.

Общият съд е тълкувал неправилно третото условие по член 1, буква г) и е изопачил съображения 66, 102, 103, 109, 139 и 140 от обжалваното решение, като е приел, че е необходимо прилагането на допълнителни мерки за изпълнение, за да се определят бенефициерите на освобождаването на „свръхпечалбата“.

Накрая, Общият съд е нарушил разума на закона, отразен в член 1, буква г), като е приел, че Комисията погрешно е квалифицирала схемата на „свръхпечалбата“ като схема по смисъла на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ L 260, 2016 г., стр. 61.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 29 април 2019 г. от Drex Technologies SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2019 г. по дело T-414/16, Drex Technologies/Съвет

(Дело C-348/19 P)

(2019/C 213/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Drex Technologies SA (представител: E. Ruchat, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се приеме, че жалбата е допустима и основателна,
- въз основа на това да се отмени решение от 28 февруари 2019 г., (T-414/16)

и да бъде постановено ново решение, с което:

- да бъдат отменени Решение (ОВППС) 2016/850 от 27 май 2016 година ⁽¹⁾ и последващите актове за изпълнението му в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,
- да бъде осъден Съветът да заплати разноските за тази инстанция.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания в подкрепа на жалбата си.

Първото основание е грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не е зачел закрепеното в член 41 от Хартата на основните права право на жалбоподателя да бъде изслушан преди приемането на новите ограничителни мерки.

Второто основание е грешка при прилагане на правото и изопачаване на фактите, тъй като Общият съд не е взел предвид статиите, представени от жалбоподателя в подкрепа на жалбата му за отмяна, за да докаже, че не подкрепя сирийския режим.

Третото основание е грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не постановява, че са незаконосъобразни разпоредби 27 и 28 от Решение 2013/255/ОВППС, според които принадлежността към семейството Al-Assad или към семейството Makhlouf представлява самостоятелен критерий, основание за налагането на санкция, като същевременно се обръща тежестта на доказване.

⁽¹⁾ Решение (ОВПС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 125).

Жалба, подадена на 29 април 2019 г. от Almashreq Investment Fund срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2019 г. по дело T-415/16, Almashreq Investment Fund/Съвет

(Дело C-349/19 P)

(2019/C 213/21)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Almashreq Investment Fund (представител: E. Ruchat, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се приеме, че жалбата е допустима и основателна,
- Въз основа на това да се отмени решение от 28 февруари 2019 г. (T-415/16).

Да бъде постановено ново решение, с което:

- да бъдат отменени Решение (ОВППС) 2016/850 от 27 май 2016 ⁽¹⁾ година и последващите актове за изпълнението му в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,
- да бъде осъден Съветът да заплати разноските за тази инстанция.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

Първото основание е грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не е зачел правото на жалбоподателя да бъде изслушан преди приемането на новите ограничителни мерки, закрепено в член 41 от Хартата на основните права.

Второто основание е грешка при прилагане на правото и изопачаване на фактите, тъй като Общият съд не е взел предвид представените от жалбоподателя статии в подкрепа на жалбата му за отмяна, за да докаже, че не подкрепя сирийския режим.

Третото основание е грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не постановява, че са незаконосъобразни разпоредби 27 и 28 от Решение 2013/255/ОВППС, според които принадлежността към семейството Al-Assad или към семейството Makhlouf представлява самостоятелен критерий, основание за налагането на санкция, като същевременно се обръща тежестта на доказване.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (OVL 141, 2016 г., стр. 125).

Жалба, подадена на 29 април 2019 г. от Souruh SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2019 г. по дело T-440/16, Souruh/Съвет

(Дело C-350/19 P)

(2019/C 213/22)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Souruh SA (представител: E. Ruchat, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се приеме, че жалбата е допустима и основателна,
- въз основа на това да се отмени решение от 28 февруари 2019 г. (T-440/16).

и да бъде постановено ново решение, с което:

- да бъдат отменени Решение (ОВППС) 2016/850 от 27 май 2016 година ⁽¹⁾ и последващите актове за изпълнението му в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,
- да бъде осъден Съветът да заплати разноските за тази инстанция.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

Първото основание е грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не е зачел правото на жалбоподателя да бъде изслушан преди приемането на новите ограничителни мерки, закрепено в член 41 от Хартата на основните права.

Второто основание е грешка при прилагане на правото и изопачаване на фактите, тъй като Общият съд не е взел предвид представените от жалбоподателя статии в подкрепа на жалбата му за отмяна, за да докаже, че не подкрепя сирийския режим.

Третото основание е грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не постановява, че са незаконосъобразни разпоредби 27 и 28 от Решение 2013/255/ОВППС, според които принадлежността към семейството Al-Assad или към семейството Makhlouf представлява самостоятелен критерий, основание за налагането на санкция, като същевременно се обръща тежестта на доказване.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 125).

Иск, предявен на 10 май 2019 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-371/19)

(2019/C 213/23)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Jokubauskaitė и R. Pethke, представители)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

- да приеме за установено, че Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по членове 170 и 171 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾, както и по член 5 от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка ⁽²⁾, като системно е отказвала да изисква допълнителна информация, липсваща в заявлението за възстановяване на ДДС и вместо това незабавно е отказвала възстановяването в случаите, в които тази информация е можело да бъде предоставена едва след срока 30 септември,
- да осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Европейската комисия повдига три основания на иска си:

1. Първото основание е нарушение на принципа на неутралност на ДДС

Федерална република Германия е нарушила принципа на неутралност на ДДС, уреден в членове 170 и 171 от Директива 2006/112 и в член 5 от Директива 2008/9, съгласно който платеният към момента на придобиването на стоки и услуги ДДС подлежи на възстановяване в полза на данъчнозадълженото лице.

Принципът на неутралност на ДДС изисква да бъде уважавано всяко заявление за възстановяване, което отговаря на изискванията по същество. В случай на съмнение относно наличието на материалните условия за възстановяване, заявленията за възстановяване по член 5 във връзка с член 21, параграф 1, първо изречение от Директива 2008/9 могат да бъдат отхвърлени само, ако исканията за информация от държавата членка по възстановяването по член 20 от посочената директива са останали без резултат.

2. Второто основание е нарушение на принципа на ефективност на правото на възстановяване на ДДС

Тълкуването на член 20, параграф 1 от Директива 2008/9 от Федерална република Германия е пречка за ефективното упражняване на правото на възстановяване на ДДС от данъчнозадължените лица, които не са установени в държавата членка по възстановяването. Административната практика на германската данъчна администрация засяга по този начин правата на тези данъчнозадължени лица, произтичащи от членове 170 и 171 от Директива 2006/112 и от член 5 от Директива 2008/9.

За да се обезпечи полезното действие на директиви 2006/112 и 2008/9 би трябвало заявленията за възстановяване на ДДС, които са оправдани по същество да бъдат уважавани, така че да се спази във възможно най-голяма степен принципа на неутралност. Тези правила имат за цел да гарантират, че при придобиването на стоки и услуги платеният ДДС ще бъде напълно възстановен и по този начин да създадат еднакви условия на конкуренция за всички данъчнозадължени лица, дори в случаите на трансгранични операции. За тази цел би трябвало да се вземат всички подходящи административни мерки, предвидени в Директивата, позволяващи възстановяването на ДДС.

3. Третото основание е нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

Системният отказ на Федерална република Германия да изисква допълнителна информация и доказателства съгласно член 20, параграф 1 от Директива 2008/9 противоречи на принципа на защита на оправданите правни очаквания. След получаване на потвърдението, че заявлението за възстановяване на данъка е било получено, всяко данъчнозадължено лице би трябвало да бъде уверено, че заявлението му ще бъде разглеждано в съответствие с разпоредбите на тази директива. Ако това не се случи, доверието му в законосъобразното развитие на производството ще бъде накърнено.

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр.7.

⁽²⁾ ОВ L 44, 2008 г., стр. 23.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 2 май 2019 г. — QН/Парламент

(Дело T-748/16) ⁽¹⁾

(„Публична служба — Срочно наети служители — Член 24 от Правилника на длъжностните лица — Молба за оказване на съдействие — Член 12 bis от Правилника на длъжностните лица — Психически тормоз — Решение за отхвърляне на молба за оказване на съдействие — Принципи на обективност и безпристрастност — Право на добра администрация — Право на изслушване)

(2019/С 213/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: QН (представители: първоначално N. Lhoëst и S. Michiels, впоследствие N. Lhoëst, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: M. Ecker и Í. Ní Riagáin Dúro)

Предмет

Жалба по член 270 от ДФЕС, с която се иска: отмяна на решението от 26 януари 2016 година на Парламента, с което органът по назначаването на тази институция отхвърля молбата за оказване на съдействие, подадена от жалбоподателя на 11 декември 2014 г., както и решението от 12 юли 2016 година, с което органът по назначаването отхвърля възражението на жалбоподателя; а така също и заплащане на обезщетение за претърпените вреди в резултат от незаконните действия на органа по назначаването при разглеждането на молбата за оказване на съдействие

Диспозитив

- 1) Отменя решението от 26 януари 2016 година на Европейския парламент, с което се отхвърля молбата за оказване на съдействие на QН, така както е потвърдено с решението от 12 юли 2016 година, с което се отхвърля възражението.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка страна понася собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — Испания/Комисия

(Дело T-49/17) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Финансови корекции — Понятие за „производител“ — Инвестиции, направени извън помещенията на организация на производителите — Предварителни проверки преди одобряването на операционна програма — Проверки при разрешаването на разходите — Единна финансова корекция — Финансова корекция с единна ставка — Пропорционалност — Задължение за мотивиране)

(2019/C 213/25)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представители: първоначално V. Ester Casas, abogado del Estado, впоследствие S. Jiménez García)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Lewis и M. Morales Puerta)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/2018 на Комисията от 15 ноември 2016 г. за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 312, 2016 г., стр. 26)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 27.3.2017 г.

Решение на Общия съд от 6 май 2019 г. — Scor/Комисия

(Дело T-135/17) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Пазар на презастраховане на рискове от природни бедствия — Помощ под формата на неограничена държавна гаранция, отпусната на CCR — Решение за обявяване на помощта за несъвместима с вътрешния пазар на етапа на предварителното разследване — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Жалба за отмяна — Процесуална легитимация — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Частична недопустимост — Процесуални права на заинтересованите страни — Качество на заинтересована страна — Липса на сериозни затруднения)

(2019/C 213/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Scor SE (Париж, Франция) (представители: N. Baverez, N. Autet, M. Béas и G. Marson, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: B. Stromsky, A. Bouchagiar и K. Blanck)

Встъпили страни в подкрепа на отвeтника: Френска република (представители: първоначално D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier и J. Bousin, впоследствие D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme и E. de Moustier) и Caisse centrale de réassurance (Париж, Франция) (представители: първоначално J.-P. Gunther, A. Giraud и S. Petit, впоследствие A. Giraud и S. Petit, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяната на Решение C(2016) окончателен на Комисията от 26 септември 2016 г., относно мерките SA.37649 и SA.45860, изпълнени от Франция, доколкото в него Комисията е обявила за съвместима с вътрешния пазар неограничената гаранция, отпусната на CCR за дейността му по презастраховане на рискове от природни бедствия.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Scor SE да понесе направените от него съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия и на Caisse centrale de réassurance (CCR), включително разходите, направени по повод на искането за поверително третиране.
- 3) Френската република понася направените от нея съдебни разходи, включително разходите, направени по повод на искането за поверително третиране.

(¹) ОВ С 144, 8.5.2017 г.

Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — Германия/Комисия

(Дело T-239/17) (¹)

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Германия — Фиксирана финансова корекция, приложена поради недостатъчната честота на основните проверки — Задължение за изчисляване и ежегодно осчетоводяване на лихвите — Членове 31 и 32 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Член 6, буква з) от Регламент (ЕО) № 885/2006 — Задължение за мотивиране — Пропорционалност)

(2019/C 213/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: първоначално D. Klebs и T. Henze, впоследствие D. Klebs)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou, и M. Zalewski)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/264 на Комисията от 14 февруари 2017 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 39, 2017 г., стр. 12) в частта, засягаща Федерална република Германия

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Федерална република Германия поема направените от нея съдебни разходи и тези на Европейската комисия.*

(¹) ОВ C 195, 19.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Wattiau/Парламент

(Дело T-737/17) (¹)

(Публична служба — Социално осигуряване — ОСОЗ — Възстановяване на медицински разходи — Споразумение между Съюза, Люксембург и Федерацията на люксембургските болници за определянето на тарифите за болничните грижи, получавани от осигурените лица по ОСОЗ — Възражение за незаконосъобразност — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на гражданство — Член 18, първа алинея ДФЕС — Членове 20 и 21 от Хартата на основните права — Член 39 от Общите правила за здравното осигуряване на длъжностните лица)

(2019/C 213/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Francis Wattiau (Бридел, Люксембург) (представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)

Ответник: Европейски парламент (представители: M. Rantala и J. Van Pottelberge)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяната, от една страна, на решението на Бюрото за разплащания в Люксембург по общата здравноосигурителна схема на Европейския съюз, както е посочено в нареждане за плащане № 244 от 25 януари 2017 г., с което се възлага на жалбоподателя плащането на сумата от 843,01 EUR, и от друга страна, на решението от 2 август 2017 г. на генералния секретар на Парламента в качеството му на орган по назначаването, с което се потвърждава посоченото решение

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на Бюрото за разплащания по общата здравноосигурителна схема в Люксембург, както е посочено в нареждане за плащане № 244 от 25 януари 2017 г., с което се възлага на г-н Francis Wattiau да плати сумата от 843,01 EUR, съответстваща на 15 % от медицинската фактура от 30 май 2016 г.*
- 2) *Европейският парламент понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на г-н Wattiau.*
- 3) *Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) понася направените от нея съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 32, 29.1.2018 г.

Решение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Kuota International/EUIPO — Sintema Sport (К)

(Дело T-136/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „К“ — Абсолютно основание за недействителност — Недобросъвестност — Член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/С 213/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Kuota International Corp. Ltd (Роуд Таун, Британски Вирджински острови) (представител: С. Herissay Ducamp, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Sintema Sport Srl (Албиате, Италия)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 15 декември 2017 г. (преписка R 3111/2014-1), постановено в производство за обявяване на недействителност между Kuota International и Sintema Sport

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 15 декември 2017 г. (преписка R 3111/2014-1).*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *Осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — Sona Nutrition/EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Дела T-152/18—T-155/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявки за фигуративни марки на Европейския съюз SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — По-ранна словна национална марка MULTIPLUS — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 213/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sona Nutrition Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: A. von Mühlendahl и H. Hartwig, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, Ню Йорк, Съединени щати) (представители: K. Neefs и S. Cubitt, avocats)

Предмет

Жалби срещу решенията на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 декември 2017 г. (преписки R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 и R 1323/2017-4), постановени в производствата по възражение със страни Sona Nutrition и Solgar Holdings

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-152/18—T-155/18 за целите на настоящото съдебно решение.
- 2) Отменя решенията на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 20 декември 2017 г. (преписки R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 и R 1323/2017-4).
- 3) EUIPO и Solgar Holdings, Inc. понасят направените от тях съдебни разноски и всеки от тях понася половината от съдебните разноски на Sona Nutrition Ltd.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Briois/Парламент(Дело T-214/18) ⁽¹⁾

(Привилегии и имунитети — Член на Европейския парламент — Решение за снемане на депутатския имунитет — Връзка с изпълнението на задълженията на депутат — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Право на защита — Извъндоговорна отговорност)

(2019/C 213/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Steeve Briois (Hélin-Beaumont, Франция) (представител: F. Wagner, avocat)

Ответник: Европейски парламент (представители: Görlitz и S. Alonso de León)

Предмет

Жалба по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение P8_TA(2018)0020 от 6 февруари 2018 година на Парламента за снемане на депутатския имунитет на жалбоподателя и иск по 268 ДФЕС за заплащане на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Steeve Briois понася собствените си съдебни разходи и заплаща тези на Европейския парламент.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 18.6.2018 г.

Решение на Общия съд от 6 май 2019 г. — Mauritsch/INEA(Дело T-271/18) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Срочен договор — Първоначално отхвърляне от жалбоподателя на предложението за продължаване на договора — Напускане — Отказ да се признае право на обезщетение за безработица — Отговорност)

(2019/C 213/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Walter Mauritsch (Виена, Австрия) (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, адвокати)

Ответник: Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (представител: I. Ramallo, подпомаган от A. Dugon, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна, първо, на решението на INEA от 24 януари 2018 г., с което е отхвърлена жалбата, подадена от жалбоподателя по административен ред на 4 октомври 2017 г., и второ, на решението на INEA от 2 август 2017 г., с което е отхвърлено искането на жалбоподателя за обезщетение, предявено на 10 април 2017 г., и от друга страна, за изплащане на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на тези решения

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Walter Mauritsch да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 231, 2.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — WP/EUIPO

(Дело T-407/18) (¹)

(Публична служба — Срочно наети служители — Срочен договор — Решение за неподновяване — Явна грешка в преценката — Задължение за полагане на грижа — Равно третиране — Правило за съответствие между жалбата по съдебен ред и жалбата по административен ред)

(2019/C 213/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: WP (представител: Н. Tettenborn, адвокат)

Ответник: Европейска служба за интелектуална собственост (представители: А. Lukošiušė и К. Tóth)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяната на решението на EUIPO от 6 октомври 2017 г., с което се отказва второ подновяване на договора на жалбоподателя в качеството на срочно нает служител

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда WP да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 319, 10.9.2018 г.

Решение на Общия съд от 7 май 2019 г. — Fissler/EUIPO (vita)(Дело T-423/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „vita“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Описателност — Понятие за характерна особеност — Име на цвят — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 213/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fissler GmbH (Идар-Оберщайн, Германия) (представители: G. Hasselblatt и K. Middelhoff, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: W. Schramek и D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 28 март 2018 г. (преписка R 1326/2017-5) относно заявка за регистрация на словния знак „vita“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 28 март 2018 г. (преписка R 1326/2017-5).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 20.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Liru/EUIPO — ET „Джили Сой — Джихангир Ибрям“ (Djili DS)(Дело T-558/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Djili DS“ — По-ранна национална словна марка „DJILI“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 213/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Victor Liru (Букурещ, Румъния) (представител: P. Acsinte, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: ET „Джилли Сой — Джихангир Ибрям“ (Дулово, България) (представител: С.-R. Romișan, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 5 юни 2018 г. (преписка R 2391/2017-5), постановено в производство по възражение със страни г-н Luri и „Джилли Сой — Джихангир Ибрям“

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда г-н Victor Luri да заплати съдебните разходи.*

(¹) ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Promeco/EUIPO — Aerts (съдове)

(Дело T-353/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 213/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Promeco NV (Кортрейк, Белгия) (представители: H. Hartwig и A. von Mühlendahl, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Folliard-Monguiral, и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Aerts NV (Гел, Белгия) (представители: G. Glas и T. Carmeliet, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на разширения апелативен състав на EUIPO от 16 февруари 2018 г. (преписка R 459/2016-G) относно производство за обявяване на недействителност между Promeco NV и Aerts NV.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда *Protoco NV* да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 3) *Aerts NV* понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 259, 23.7.2018 г.

Определение на Общия съд от 29 април 2019 г. — Engel/EUIPO — F. Engel (ENGEL)

(Дело T-381/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 213/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Engel GmbH (Пфулинген, Германия) (представител: С. Pfitzer, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: F. Engel K/S (Хадерслев, Дания) (представител: L. Elmgaard Sørensen, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 26 март 2018 г. (преписка R 1423/2017-2), постановено в производство по възражение със страни F. Engel ит Engel.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Engel GmbH и F. Engel K/S да заплатят направените от тях съдебни разноски, а Engel GmbH — да понесе съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

(¹) ОВ С 276, 6.8.2018 г.

Определение на Общия съд от 29 април 2019 г. — Dermatest/EUIPO (DERMATEST)(Дело T-495/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „DERMATEST“ — Отказ на регистрация — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне по съществуване)

(2019/C 213/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Мюнстър, Германия) (представители: J. Bühling и D. Graetsch, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: W. Schramek, D. Hanf и D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 юни 2018 г. (преписка R 426/2018-4) относно заявка за регистрация на словния знак DERMATEST като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуване.
- 2) Осъжда Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 352, 1.10. 2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Румъния/Комисия(Дело T-530/18) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Комисията — Уведомяване на адресата — Публикуване на решението в Официален вестник на Европейския съюз — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)

(2019/C 213/39)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: С.-Р. Canțâr, Е. Gane, С.-М. Florescu и О.-С. Ichim)

Отвѣтник: Европейска комисия (представители: J Aquilina и L. Radu Bouyon)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяната на Решение за изпълнение (ЕС) 2018/873 на Комисията от 13 юни 2018 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 152, 2018 г., стр. 29), в частта, в която се изключват някои разходи, направени от Румъния

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Румъния да понесе, наред с направените от нея съдебни разходи, и тези на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Определение на председателя на Общия съд от 2 май 2019 г. — Jap Energéticas у Medioambientales/Комисия

(Дело T-145/19 R)

(Обезпечително производство — Околна среда — Финансов инструмент за околна среда (LIFE) - Проект LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Възстановяване на платените сули — молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2019/C 213/40)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Jap Energéticas у Medioambientales, SL (Валенсия, Испания) (представител: G. Alabau Zabala, адвокат)

Отвѣтник: Европейска комисия (представители: J. Estrada de Solà и S. Izquierdo Pérez)

Предмет

Молба на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на решение BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545 на Комисията от 14 януари 2019 г. за възстановяване от жалбоподателя на сумата от 82 750,96 EUR заедно с лихви за забава

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата.
- 2) Не се произнася по разноските.

Жалба, подадена на 20 февруари 2019 г. — Pavel/EUIPO — bugatti (B)

(Дело T-114/19)

(2019/C 213/41)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Dan-Gabriel Pavel (Орапеа, Румъния) (представител: E. Nedelcu, lawyer)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* bugatti GmbH (Херфорд, Германия)**Данни за производството пред EUIPO***Притежател на спорната марка:* жалбоподателят пред апелативния състав*Спорна марка:* заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „B“ — марка на Европейския съюз № 13 545 181*Производство пред EUIPO:* производство по отмяна*Обжалвано решение:* решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 декември 2018 г. по свързани преписки R 49/2018-1 и R 85/2018-1**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение и да потвърди валидността на регистрацията на марка EUTM-013545181 от 5 май 2016 г. за всички стоки и услуги,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Неприложимост на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Липса на доказателства за нарушение на обществения интерес.
-

Иск, предявен на 4 април 2019 г. — ВФ/Комисия

(Дело T-190/19)

(2019/C 213/42)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: ВФ (представители: S. Gesterkamp, Rechtsanwalt и C. König, Professor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да приеме за установено, че от 18 декември 2018 г. — датата на електронно връчване на второто официално уведомително писмо на ищеца — поради бездействие ответникът не е изпълнил задължението си да постанови по отношение на ищеца, в качеството му на жалбоподател в административното производство, решение за приключване на предварителната проверка в процедура относно държавни помощи SA.48706 (RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH и Nordwasser GmbH), което трябва да бъде изпратено, а именно или решение за започване на официалната процедура за разследване, или решение за незапочване,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, както и
- като привременна мярка и при условията на евентуалност, в случай на преустановяване от страна на ответника на бездействието след момента на предявяване на иска, да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Ищецът излага следните основания в подкрепа на иска.

Ищецът твърди на първо място, че условията за предявяване на иск за установяване на неправомерно бездействие са изпълнени, тъй като по-специално с оглед на обстановката към момента на връчване на второто официално уведомително писмо можело да бъде постановено решение за приключване на предварителната проверка съгласно член 4 от Регламент (ЕС) 2015/1589⁽¹⁾.

На следващо място ищецът се оплаква, че в административното си писмо от 17 декември 2018 г. ответникът просто нормативно изтъкнал правен монопол в полза на определеното въз основа на сделка на вътрешно равнище („in-house“) дружество Nordwasser GmbH, а това можело да изключи наличието на нарушение на конкуренцията по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, без в тази насока да бъдат адресирани фактически въпроси, като например относно поставянето в по-благоприятно положение.

Ищецът също така твърди, че с изложената в жалбата си в административното производство информация още на ранен процесуален етап е оспорил, че е налице правен монопол, обоснован от гледна точка на правото на Съюза. Във всеки случай ответникът следвало да изложи становището си, изхождайки от съществуващата фактическа обстановка, от чисто правна гледна точка и следователно най-късно към декември 2018 г. трябвало поне да постанови обжалваемо решение за незапочване съгласно член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/1589.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 4 април 2019 г. — AZ/Комисия

(Дело T-197/19)

(2019/C 213/43)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* AZ (представители: F. Wagner и N. Voß, Rechtsanwälte)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) (OB L 14, 2019 г., стр. 1) за годините 2012 и 2013,
- при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 г. нотифицирано под номер C(2018) за годините 2012 и 2013 по отношение на жалбоподателя,
- също при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018), в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 %, за потребители на базова електроенергия с минимум 7 500 часа годишно пълно използване възстановяване от над 15 % и за потребители на базова електроенергия с минимум 8 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 10 % от публикуваните такси за мрежата,
- при условията на евентуалност спрямо предходното да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) по отношение на жалбоподателя, в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 % от публикуваните такси за мрежата, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за адвокат и пътните разходи.

Основания и основни доводи*В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:*

1. Неправилно е прието наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

С първото основание се твърди, че при проверката на разглежданото освобождаване от такси за мрежата ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото приемайки, че е налице използване на държавни ресурси.

Освен това при проверката на условието „селективност“ референтната система е определена неправилно и непълно.

В допълнение се твърди, че поради непълното определяне на референтната система ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС.

2. Нарушение на принципа на равно третиране

С второто основание се твърди, че с решението на ответника се определят само задължения за допълнителни плащания на потребителите на базова електроенергия, които през годините 2012 и 2013 са били изцяло освободени от такси за мрежата. По този начин тези потребители на базова електроенергия се третират по различен начин и необосновано се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо потребители на базова електроенергия, които за същия период са се ползвали от фиксирани намаления на таксите за мрежата и за които не са определени задължения за допълнителни плащания.

Освен това се твърди, че във връзка с различното третиране ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 263, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Различното третиране нарушавало и забраната на дискриминацията съгласно член 32, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾.

3. Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

С третото основание се твърди, че въз основа на индивидуални за случая обстоятелства жалбоподателят е могъл да има оправдано правно очакване да продължи да ползва специалните такси за мрежата, които са му били предоставени.

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 4 април 2019 г. — ВА/Комисия

(Дело T-198/19)

(2019/C 213/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ВА (представители: F. Wagner и N. Voß, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) (ОВ L 14, 2019 г., стр. 1) за годините 2012 и 2013,

— при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 г. нотифицирано под номер C(2018) за годините 2012 и 2013 по отношение на жалбоподателя,

- също при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018), в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 %, за потребители на базова електроенергия с минимум 7 500 часа годишно пълно използване възстановяване от над 15 % и за потребители на базова електроенергия с минимум 8 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 10 % от публикуваните такси за мрежата,
- при условията на евентуалност спрямо предходното да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) по отношение на жалбоподателя, в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 % от публикуваните такси за мрежата, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за адвокат и пътните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

1. Неправилно е прието наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

С първото основание се твърди, че при проверката на разглежданото освобождаване от такси за мрежата ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото приемайки, че е налице използване на държавни ресурси.

Освен това при проверката на условието „селективност“ референтната система е определена неправилно и непълно.

В допълнение се твърди, че поради непълното определяне на референтната система ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС.

2. Нарушение на принципа на равно третиране

С второто основание се твърди, че с решението на ответника се определят само задължения за плащане за минал период на потребителите на електроенергия от електроцентрали, които през годините 2012 и 2013 са били изцяло освободени от такси за мрежата. По този начин тези потребители на електроенергия от електроцентрали се третират по различен начин и необосновано се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо потребителите на електроенергия от електроцентрали, които за същия период са се ползвали от фиксирани намаления на таксите за мрежата и за които не са определени задължения за плащане за минал период.

Освен това се твърди, че във връзка с различното третиране ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 263, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Различното третиране нарушавало и забраната на дискриминацията съгласно член 32, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО⁽¹⁾.

3. Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

С третото основание се твърди, че въз основа на индивидуални за случая обстоятелства жалбоподателят е могъл да има оправдано правно очакване да продължи да ползва специалните такси за мрежата, които са му били предоставени.

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — ВВ/Комисия

(Цело T-200/19)

(2019/C 213/45)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ВВ (представители: F. Wagner и N. Voß, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) (OБ L 14, 2019 г., стр. 1) за годините 2012 и 2013,
- при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 г. нотифицирано под номер C(2018) за годините 2012 и 2013 по отношение на жалбоподателя,
- също при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018), в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 %, за потребители на базова електроенергия с минимум 7 500 часа годишно пълно използване възстановяване от над 15 % и за потребители на базова електроенергия с минимум 8 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 10 % от публикуваните такси за мрежата,
- при условията на евентуалност спрямо предходното да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) по отношение на жалбоподателя, в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 % от публикуваните такси за мрежата, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително разходите за адвокат и пътните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

1. Неправилно е прието наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

С първото основание се твърди, че при проверката на разглежданото освобождаване от такси за мрежата ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото приемайки, че е налице използване на държавни ресурси.

Освен това при проверката на условието „селективност“ референтната система е определена неправилно и непълно.

В допълнение се твърди, че поради непълното определяне на референтната система ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС.

2. Нарушение на принципа на равно третиране

С второто основание се твърди, че с решението на ответника се определят само задължения за допълнителни плащания на потребителите на базова електроенергия, които през годините 2012 и 2013 са били изцяло освободени от такси за мрежата. По този начин тези потребители на базова електроенергия се третират по различен начин и необосновано се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо потребители на базова електроенергия, които за същия период са се ползвали от фиксирани намаления на таксите за мрежата и за които не са определени задължения за допълнителни плащания.

Освен това се твърди, че във връзка с различното третиране ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 263, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Различното третиране нарушавало и забраната на дискриминацията съгласно член 32, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾.

3. Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

С третото основание се твърди, че въз основа на индивидуални за случая обстоятелства жалбоподателят е могъл да има оправдано правно очакване да продължи да ползва специалните такси за мрежата, които са му били предоставени.

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — ВС/Комисия

(Дело T-201/19)

(2019/C 213/46)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ВС (представители: F. Wagner и N. Voß, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) (OB L 14, 2019 г., стр. 1) за годините 2012 и 2013,

— при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 г. нотифицирано под номер C(2018) за годините 2012 и 2013 по отношение на жалбоподателя,

- също при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018), в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 %, за потребители на базова електроенергия с минимум 7 500 часа годишно пълно използване възстановяване от над 15 % и за потребители на базова електроенергия с минимум 8 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 10 % от публикуваните такси за мрежата,
- при условията на евентуалност спрямо предходното да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) по отношение на жалбоподателя, в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 % от публикуваните такси за мрежата, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за адвокат и пътните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

1. Неправилно е прието наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

С първото основание се твърди, че при проверката на разглежданото освобождаване от такси за мрежата ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото приемайки, че е налице използване на държавни ресурси.

Освен това при проверката на условието „селективност“ референтната система е определена неправилно и непълно.

В допълнение се твърди, че поради непълното определяне на референтната система ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС.

2. Нарушение на принципа на равно третиране

С второто основание се твърди, че с решението на ответника се определят само задължения за допълнителни плащания на потребителите на базова електроенергия, които през годините 2012 и 2013 са били изцяло освободени от такси за мрежата. По този начин тези потребители на базова електроенергия се третират по различен начин и необосновано се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо потребители на базова електроенергия, които за същия период са се ползвали от фиксирани намаления на таксите за мрежата и за които не са определени задължения за допълнителни плащания.

Освен това се твърди, че във връзка с различното третиране ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 263, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Различното третиране нарушавало и забраната на дискриминацията съгласно член 32, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО⁽¹⁾.

3. Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

С третото основание се твърди, че въз основа на индивидуални за случая обстоятелства жалбоподателят е могъл да има оправдано правно очакване да продължи да ползва специалните такси за мрежата, които са му били предоставени.

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — ВД/Комисия

(Дело T-205/19)

(2019/C 213/47)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* BD (представители: F. Wagner и N. Voß, Rechtsanwälte)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) (OB L 14, 2019 г., стр. 1) за годините 2012 и 2013,
- при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 г. нотифицирано под номер C(2018) за годините 2012 и 2013 по отношение на жалбоподателя,
- също при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) , в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 %, за потребители на базова електроенергия с минимум 7 500 часа годишно пълно използване възстановяване от над 15 % и за потребители на базова електроенергия с минимум 8 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 10 % от публикуваните такси за мрежата,
- при условията на евентуалност спрямо предходното да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) по отношение на жалбоподателя, в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 % от публикуваните такси за мрежата, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за адвокат и пътните разходи.

Основания и основни доводи*В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:*

1. Неправилно е прието наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

С първото основание се твърди, че при проверката на разглежданото освобождаване от такси за мрежата ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото приемайки, че е налице използване на държавни ресурси.

Освен това при проверката на условието „селективност“ референтната система е определена неправилно и непълно.

В допълнение се твърди, че поради непълното определяне на референтната система ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС.

2. Нарушение на принципа на равно третиране

С второто основание се твърди, че с решението на ответника се определят само задължения за допълнителни плащания на потребителите на базова електроенергия, които през годините 2012 и 2013 са били изцяло освободени от такси за мрежата. По този начин тези потребители на базова електроенергия се третират по различен начин и необосновано се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо потребители на базова електроенергия, които за същия период са се ползвали от фиксирани намаления на таксите за мрежата и за които не са определени задължения за допълнителни плащания.

Освен това се твърди, че във връзка с различното третиране ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 263, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Различното третиране нарушавало и забраната на дискриминацията съгласно член 32, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾.

3. Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

С третото основание се твърди, че въз основа на индивидуални за случая обстоятелства жалбоподателят е могъл да има оправдано правно очакване да продължи да ползва специалните такси за мрежата, които са му били предоставени.

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — *Società Agricola Tenuta di Rimale* и др./Комисия

(Цело T-210/19)

(2019/C 213/48)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: *Società Agricola Tenuta di Rimale Ss* (Fidenza, Италия) и други 9 жалбоподатели (представители: M. Libertini, A. Scognamiglio и M. Spolidoro, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат Общият съд да отмени обжалваната записка на ответника и твърдят, че се налага преразглеждане на подадената жалба. Преразглеждането трябва да се осъществи на основата на различно и по-правилно тълкуване на член 150 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти ⁽¹⁾, и на по-задълбочено разследване, което ще разкрие несъстоятелността и неправилността на изложенията от *Consorzio*, за да потвърди *sine die* една дискриминационна и необоснован правна уредба на офертата за мляко за производство на сиренето със защитено наименование за произход *Parmigiano Reggiano*.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу записка на Европейската комисия — Генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“ — от 6 февруари 2019 г., която решила да архивира жалбата подадена на 5 февруари 2018 г. от жалбоподателите, с която оспорват законосъобразността на Декрет на министъра на земеделието, храните и горите от 15 декември 2016 г., № , за одобряване на Плана за регламентиране на предлагането на сирене Parmigiano-Reggiano за тригодишния период 2017—2019, както и на Декрет на същия министър от 19 септември 2017 г., № , с който е одобрен Планът за регламентиране на предлагането на сирене Parmigiano-Reggiano за тригодишния период 2017—2019.

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неправилно тълкуване на член 150 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, в частта относно доказването на квалифицираното мнозинство на производителите, интересувани се предложението за регулиране на предлагането.
2. Второ основание: неправилно тълкуване на член 150 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, в частта относно необходимостта от установяване на материалноправните условия за равновесието на пазара за приемането на временни мерки за регулиране на предлагането и свързаното с това подходящо мотивиране.
3. Трето основание: неправилно тълкуване на член 150 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, в частта относно забраната на планове за регулиране на предлагането с дискриминационно съдържание.

(¹) ОВ L 347, 2013 г., стр. 671.

Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — Klöckner Pentaplast/Комисия

(Дело T-231/19)

(2019/C 213/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Klöckner Pentaplast GmbH (Хайлигенрот, Германия) (представители: N. Voß и D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) (ОВ L 14, 2019 г., стр. 1) за годините 2012 и 2013,

— при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 г. нотифицирано под номер C(2018) за годините 2012 и 2013 по отношение на жалбоподателя, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за адвокат и пътните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

1. Неправилно е прието наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

С първото основание се твърди, че при проверката на разглежданото освобождаване от такси за мрежата ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото приемайки, че е налице използване на държавни ресурси.

Освен това при проверката на условието „селективност“ референтната система е определена неправилно и непълно.

В допълнение се твърди, че поради непълното определяне на референтната система ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС.

2. Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

С второто основание се твърди, че въз основа на индивидуални за случая обстоятелства жалбоподателят е могъл да има оправдано правно очакване да продължи да ползва специалните такси за мрежата, които са му били предоставени.

Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — H&R Ölwerke Schindler/Комисия

(Цело T-232/19)

(2019/C 213/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Хамбург, Германия) (представители: N. Voß и D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) (OB L 14, 2019 г., стр. 1) за годините 2012 и 2013,

— при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 г. нотифицирано под номер C(2018) за годините 2012 и 2013 по отношение на жалбоподателя,

- също при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018), в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 %, за потребители на базова електроенергия с минимум 7 500 часа годишно пълно използване възстановяване от над 15 % и за потребители на базова електроенергия с минимум 8 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 10 % от публикуваните такси за мрежата,
- при условията на евентуалност спрямо предходното да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) по отношение на жалбоподателя, в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 % от публикуваните такси за мрежата, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за адвокат и пътните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

1. Неправилно е прието наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

С първото основание се твърди, че при проверката на разглежданото освобождаване от такси за мрежата ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото приемайки, че е налице използване на държавни ресурси.

Освен това при проверката на условието „селективност“ референтната система е определена неправилно и непълно.

В допълнение се твърди, че поради непълното определяне на референтната система ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС.

2. Нарушение на принципа на равно третиране

С второто основание се твърди, че с решението на ответника се определят само задължения за допълнителни плащания на потребителите на базова електроенергия, които през годините 2012 и 2013 са били изцяло освободени от такси за мрежата. По този начин тези потребители на базова електроенергия се третират по различен начин и необосновано се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо потребители на базова електроенергия, които за същия период са се ползвали от фиксирани намаления на таксите за мрежата и за които не са определени задължения за допълнителни плащания.

Освен това се твърди, че във връзка с различното третиране ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 263, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Различното третиране нарушавало и забраната на дискриминацията съгласно член 32, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО⁽¹⁾.

3. Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

С третото основание се твърди, че въз основа на индивидуални за случая обстоятелства жалбоподателят е могъл да има оправдано правно очакване да продължи да ползва специалните такси за мрежата, които са му били предоставени.

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — Infineon Technologies Dresden/Комисия

(Дело T-233/19)

(2019/C 213/51)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (Дрезден, Германия) (представители: L. Assmann и M. Peiffer, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решението на ответника, нотифицирано под номер C(2018) (OБ L 14, 2019 г., стр. 1), от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV (Stromnetzentgeltverordnung, Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, наричан по-нататък „StromNEV“), и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на едно основание, а именно, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като при освобождаването от такси за мрежата съгласно член 19, параграф 2 от StromNEV не ставало въпрос за държавна помощ по смисъла на член 107 и сл. ДФЕС.

В това отношение жалбоподателят твърди, че освобождаването от такси за мрежата въз основа на член 19, параграф 2 от StromNEV не е предоставено чрез държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, а е финансирано от германските оператори на електроенергийни мрежи, които са организирани съгласно частното право и не могат да се причислят към държавата. Спорната допълнителна такса не можела да се приравни по отношение на нейните последици към потребление на електроенергия в Германия. Освен това Федерална република Германия няма никакви контролни правомощия спрямо операторите на преносни мрежи, на които е възложено управлението на тези средства.

По-нататък се твърди, че освобождаването от такси за мрежата въз основа на член 19, параграф 2 от StromNEV се различава в значителна степен от хипотезите по дела C-206/06, Essent Network Noord и др. и C-262/12, Vent De Colère!. Спорният случай обаче не можел да се сравни с допълнителната такса по дело C-405/16 P, Германия/Комисия и следователно да се квалифицира като помощ.

Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — Infineon Technologies/Комисия

(Дело T-234/19)

(2019/C 213/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Infineon Technologies AG (Нойбиберг, Германия) (представители: L. Assmann и M. Peiffer, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решението на ответника, нотифицирано под номер C(2018) (OБ L 14, 2019 г., стр. 1), от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV (Stromnetzentgeltverordnung, Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, наричан по-нататък „StromNEV“), и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на едно основание, а именно, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като при освобождаването от такси за мрежата съгласно член 19, параграф 2 от StromNEV не ставало въпрос за държавна помощ по смисъла на член 107 и сл. ДФЕС.

В това отношение жалбоподателят твърди, че освобождаването от такси за мрежата въз основа на член 19, параграф 2 от StromNEV не е предоставено чрез държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, а е финансирано от германските оператори на електроенергийни мрежи, които са организирани съгласно частното право и не могат да се причислят към държавата. Спорната допълнителна такса не можела да се приравни по отношение на нейните последици към потребление на електроенергия в Германия. Освен това Федерална република Германия няма никакви контролни правомощия спрямо операторите на преносни мрежи, на които е възложено управлението на тези средства.

По-нататък се твърди, че освобождаването от такси за мрежата въз основа на член 19, параграф 2 от StromNEV се различава в значителна степен от хипотезите по дела C-206/06, Essent Netwerk Noord и др. и C-262/12, Vent De Colère!. Спорният случай обаче не можел да се сравни с допълнителната такса по дело C-405/16 P, Германия/Комисия и следователно да се квалифицира като помощ.

Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — ГТР/Комисия

(Дело T-237/19)

(2019/C 213/53)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ГТР — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Нойхаус ам Ренверг, Германия) (представители: F. Wagner и N. Voß, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) (OB L 14, 2019 г., стр. 1) за годините 2012 и 2013,
- при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 г. нотифицирано под номер C(2018) за годините 2012 и 2013 по отношение на жалбоподателя,
- също при условията на евентуалност да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018), в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 %, за потребители на базова електроенергия с минимум 7 500 часа годишно пълно използване възстановяване от над 15 % и за потребители на базова електроенергия с минимум 8 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 10 % от публикуваните такси за мрежата,
- при условията на евентуалност спрямо предходното да отмени Решение SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) от 28 май 2018 година нотифицирано под номер C(2018) по отношение на жалбоподателя, в частта, в която постановява за потребители на базова електроенергия с минимум 7 000 часа годишно пълно използване възстановяване от над 20 % от публикуваните такси за мрежата, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за адвокат и пътните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

1. Неправилно е прието наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

С първото основание се твърди, че при проверката на разглежданото освобождаване от такси за мрежата ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото приемайки, че е налице използване на държавни ресурси.

Освен това при проверката на условието „селективност“ референтната система е определена неправилно и непълно.

В допълнение се твърди, че поради непълното определяне на референтната система ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС.

2. Нарушение на принципа на равно третиране

С второто основание се твърди, че с решението на ответника се определят само задължения за допълнителни плащания на потребителите на базова електроенергия, които през годините 2012 и 2013 са били изцяло освободени от такси за мрежата. По този начин тези потребители на базова електроенергия се третират по различен начин и необосновано се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо потребители на базова електроенергия, които за същия период са се ползвали от фиксирани намаления на таксите за мрежата и за които не са определени задължения за допълнителни плащания.

Освен това се твърди, че във връзка с различното третиране ответникът е нарушил задължението си за мотивиране съгласно член 263, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Различното третиране нарушавало и забраната на дискриминацията съгласно член 32, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾.

3. Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

С третото основание се твърди, че въз основа на индивидуални за случая обстоятелства жалбоподателят е могъл да има оправдано правно очакване да продължи да ползва специалните такси за мрежата, които са му били предоставени.

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — Wera Hygieneprodukte и др./Комисия

(Цело T-238/19)

(2019/C 213/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Wera Hygieneprodukte GmbH (Арнолберг, Германия), Wera Leuna GmbH (Лойна, Германия), Wera Papierfabrik Sachsen GmbH (Арнолберг) (представители: H. Janssen и A. Vallone, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

— да отмени Решението на Европейската комисия, нотифицирано под номер C(2018) (OVL 14, 2019 г., стр. 1), от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от Stromnetzentgeltverordnungen, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата се изтъква едно основание, а именно, че освобождаването от такси за мрежата не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

В това отношение жалбоподателите твърдят, че при освобождаването от такси за мрежата не са използвани държавни или осигурени от държавата средства. Освен това се изтъква, че ответникът погрешно е приел, че допълнителната такса по член 19 представлява наложена на крайните потребители от държавата „допълнителна такса“, съответно „парафискален налог“ по смисъла на решение от 17 юли 2008 г., Essent Netwerk Noord и др. (C-206/06, EU:C:2008:413).

Освен това се посочва, че на потребителите на базова електроенергия не е предоставено изборително предимство.

Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — A9.com/EUIPO (Изображение на икона с формата на камбана)

(Дело T-240/19)

(2019/C 213/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: A9.com, Inc. (Пало Алто, Калифорния, САЩ) (представители: A. Klett и C. Mikyska, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на икона с формата на камбана) — Заявка за регистрация № 17 868 712

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 февруари 2019 г. по преписка R 1 309/2018-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд и разноските в производството пред апелативния състав, включително и необходимите разноски на жалбоподателя и в двете производства

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - нарушение на член 7, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 10 април 2019 г. — Камбоджа и CRF/Комисия

(Дело T-246/19)

(2019/C 213/56)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Кралство Камбоджа и Cambodia Rice Federation (CRF) (Пном Пен, Камбоджа) (представители: R. Antonini, E. Monard и V. Maniatis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/67 на Комисията от 16 януари 2019 г. ⁽¹⁾, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, в рамките на което се твърди, че ограничаването на понятието за производители в Европейския съюз до производителите на сходни или пряко конкурентни продукти, произведени от суровини (неолющен ориз), произведени в Европейския съюз, е в нарушение на член 22, параграф 1 и член 23 от Регламент (ЕС) № 978/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. ⁽²⁾ При условията на евентуалност се твърди, че подходът на ответника е в нарушение на член 22, параграф 2 от Регламент № 978/2012.
2. Второ основание, в рамките на което се твърди, че като се основава на неверни или неточни данни или данни, които не се отнасят конкретно до сходния продукт, ответникът не преценил правилно „сериозните затруднения“ в нарушение на член 23 от Регламент № 978/2012. Това довело до невъзможност да се прецени правилно дали са изпълнени условията по член 22, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 978/2012 по отношение на сходния продукт съгласно определението по член 22, параграф 2 от Регламент № 978/2012.
3. Трето основание: ответникът сравнил цените на вноса от Камбоджа и цените в Европейския съюз по начин, който бил в нарушение на член 22, параграф 1 и член 23 от Регламент № 978/2012.

4. Четвърто основание: направеният от ответника анализ на причинно-следствената връзка бил в нарушение на член 22, параграф 1 от Регламент № 978/2012, тъй като сериозните затруднения, изпитвани от производителите в Европейския съюз, не били в достатъчна степен пряка последица от обема и цените на вноса от Камбоджа. Доколкото Регламент № 2019/67 се основава на кумулативен анализ, той бил и в нарушение на член 22, параграф 1 от Регламент № 978/2012.
5. Пето основание: ответникът не оповестил редица съществени факти или съображения, или данни в подкрепа на тези съществени факти или съображения в нарушение на член 17, параграфи 1, 2, 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) № 1083/2013 на Комисията от 28 август 2013 г. ⁽³⁾, член 38 от Регламент № 978/2012 и правото на защита на жалбоподателя.
6. Шесто основание: съставената преписка в голяма степен е непълна, като в нея липсват значими набори от информация. Това представлявало нарушение на член 14 от Делегиран регламент № 1083/2013 на Комисията, член 38 от Регламент № 978/2012 и правото на защита на жалбоподателя.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/67 на Комисията от 16 януари 2019 година за налагане на защитни мерки по отношение на вноса на ориз Indica с произход от Камбоджа и Мианмар/Бирма (ОВ L 15, 17.1.2019 г., стр. 5).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 978/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за прилагане на схема от общи тарифни преференции и за отмяна на Регламент (ЕО) № 732/2008 на Съвета (ОВ L 303, 31.10.2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 1083/2013 на Комисията от 28 август 2013 година за установяване на правила във връзка с процедурата по временно оттегляне на тарифни преференции и приемане на общи защитни мерки в съответствие с Регламент (ЕС) № 978/2012 на Европейския парламент и на Съвета за прилагане на схема от общи тарифни преференции (ОВ L 293, 5.11.2013 г., стр. 16).

Жалба, подадена на 12 април 2019 г. — Bilde/Парламент

(Цело T-248/19)

(2019/C 213/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Dominique Bilde (Лагард, Франция) (представител: F. Wagner, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на Европейския парламент P8_TA-PROV(2019)0137 от 12 март 2019 г. по искането за снемане на имунитета на жалбоподателя 2018/2267(IMM), с което действително е снет имунитета на жалбоподателя,

— да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 9 от Протокол №7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (ОВ С 83, 2010 г., стр.266), на член 5, параграфи 1 и 5 от Правилника за дейността на Европейския парламент (ОВ L 44, 2005 г., стр.1) и на съобщения до членовете на ЕП №11/2003 и №11/2016.

2. Второ основание: злоупотреба с процесуални права, по-специално, нарушение на член 43 от съобщение №11/2016 до членовете на ЕП, доколкото целта на наказателното преследване била да се навреди на политическата дейност на жалбоподателя, което представлявало случай на *fumus persecutionis* спрямо него.
3. Трето основание: нарушение на общите принципи на правото на Съюза „*ne bis in idem*“ и „*una via electa*“, злоупотреба с процесуални права и злоупотреба с власт.

Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — Wieland-Werke/Комисия

(Дело T-251/19)

(2019/C 213/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wieland-Werke AG (Улм, Германия) (представители: U. Soltész, C. von Köckritz и K. Winkelmann, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението та Европейската комисия по преписка M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall от 5 февруари 2019 г.,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания за жалбата си.

1. Първо основание: Комисията допуснала явна грешка, като основала обжалваното решение на неправилното понятие за т. нар. подсегмент „висок клас“, а не на определения от самата нея релевантен пазар на медни продукти.
2. Второ основание: Комисията нито дефинирала, нито разграничила ясно понятието за т.нар. подсегмент „висок клас“, на което безспорно основала преценката си. Подходът на Комисията бил очевидно погрешен и спекулативен.
3. Трето основание: Комисията допуснала явни грешки в преценката поради противоречие с направените от самата нея констатации в решение за уравниване на сметки по преписка M.8909 — КМЕ/МКМ.
4. Четвърто основание: Комисията приложила безпрецедентна и несъстоятелна теория за *sui generis* вреди, която неправилно обвързвала хоризонталното и нехоризонталното действие, като обърквала ясните и строгите указания в насоките за сливанията.

5. Пето основание: Комисията допуснала явни грешки в оценката от гледна точка на конкуренцията на твърдяното хоризонтално действие, тъй като не разгледала очевидни факти при установяването на конкурентната среда на съответния пазар.
6. Шесто основание: явна грешка в преценката на Комисията относно възможностите за прехвърляне на клиенти.
7. Седмо основание: Комисията не доказала твърдението си, че увеличението на цените се дължи на сделката.
8. Осмо основание: Комисията допуснала явни грешки в преценката си относно преминаването от съвместен към самостоятелен контрол върху Schwermetall. Комисията не извършила по-специално необходимото разследване.
9. Девето основание: Комисията допуснала явни грешки в преценката на поетите от жалбоподателя ангажименти.
10. Десето основание: разглеждането от Комисията на предприетите действия за правна защита и на допитването до участниците на пазара не съответствало на изискванията за законосъобразност на производствата.
11. Единадесето основание: Комисията нарушила съществени процесуални изисквания за законосъобразност. Тя отказала да извърши допитване до участниците на пазара за първите два ангажимента и предприела допитването до участниците на пазара на твърде късен етап от производството.

Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — Pech/Съвет

(Дело T-252/19)

(2019/C 213/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Laurent Pech (Лондон, Обединено кралство) (представители: O. Brouwer и T. McGrath, lawyers)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на Съвета, което се съдържа в писмо до жалбоподателя от 12 февруари 2019 г. и с което се отказва да се предостави пълен достъп до документ ST 13593 2018 INIT (становище на правната служба на Съвета от 25 октомври 2018 г.) на основание член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент 1049/2001⁽¹⁾,

- при условията на евентуалност, да разпореди на Съвета да предостави по-широк частичен достъп до документ ST 13593 2018 INIT на основание член 4, параграф 6 от Регламент 1049/2001 и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя и на всички встъпили страни.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания за жалбата си.

1. С първото основание жалбоподателят твърди грешка при прилагане на правото и неправилно прилагане на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент 1049/2001, тъй като:
 - Съветът не доказал, че исканият документ съдържа правни съвети,
 - Съветът неправилно тълкувал и приложил член 4, параграф 2, второ тире от Регламент 1049/2001, като не взел предвид представените накратко в жалбата разпоредби от първичното право на Европейския съюз и принципа за предоставяне на възможно най-широк достъп до законодателните документи на Европейския съюз, а изтъкнал непредвидени от правото на Европейския съюз, неясни и субективни основания за решението си за отказ на оповестяването.
 - Съветът не преценил правилно обществен интерес от оповестяването.
2. С второто основание жалбоподателят твърди грешка при прилагане на правото и неправилно прилагане на член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент 1049/2001, тъй като:
 - Съветът не доказал, че пълното оповестяване би засегнало конкретно и действително съответния процес на вземане на решения,
 - Съветът неправилно тълкувал и приложил член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент 1049/2001 и практиката на съдилищата на Европейския съюз, като не взел предвид представените накратко в жалбата разпоредби от първичното право на Европейския съюз и принципа за предоставяне на възможно най-широк достъп до законодателните документи на Европейския съюз,
 - Съветът не преценил правилно обществен интерес от оповестяването.
3. С третото основание, което излага при условията на евентуалност, жалбоподателят твърди, че ако изключенията, на които се основал, били приложими към искания документ, Съветът, като отказал достъп до целия отнасящ се до правния анализ раздел, нарушил член 4, параграф 6 от Регламент 1049/2001, тъй като очевидно не изпълнил задължението си да предостави (подходящия и изискван) частичен достъп до искания документ съгласно споменатия член 4, параграф 6.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — ВГ/Парламент

(Дело T-253/19)

(2019/C 213/60)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* ВГ (представители: L. Levi, A. Champetier и A. Tumen, lawyers)*Ответник:* Европейски парламент**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени решението на Европейския парламент от 18 май 2018 г. за прекратяване на договора на жалбоподателя,
- ако е необходимо, да отмени решението на Европейския парламент от 4 януари 2019 г., с което е отхвърлена жалбата по административен ред на жалбоподателя от 16 август 2018 г., връчено на 9 януари 2019 г.,
- да осъди ответника да обезщети жалбоподателя за претърпените от него вследствие на виновното поведение на ответника неимуществени вреди, оценени на стойност 50 000 EUR,
- да осъди ответника да понесе съдебните разноски.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първо основание: нарушение на задължението за излагане на мотиви и на процедурните правила, приложими в случай на прекратяване на въпросния договор.
2. Второ основание: нарушение на членове 12а и 24 от Правилника за длъжностните лица и във връзка с това, нарушение на правото на лицето делото му да бъде разгледано безпристрастно и справедливо, нарушение на задължението за полагане на дължима грижа и явна грешка в преценката.

Жалба, подадена на 12 април 2019 г. — Al-Tarazi/Съвет

(Дело T-260/19)

(2019/C 213/61)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Кувейт) (представители: G. Beck и A. Khan, Barristers, и S. Patel, Solicitor)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви, че член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета от 21 януари 2019 г. ⁽¹⁾ и член 1 от Решение за изпълнение (ОВППС) 2019/87 на Съвета от 21 януари 2019 г. ⁽²⁾ са неприложими за жалбоподателя;
- да отмени в частта, в която се отнасят до него, Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета и Решение за изпълнение (ОВППС) 2019/87 на Съвета;
- да обяви, че името на жалбоподателя следва да бъде заличено от приложението (точка 266) към Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета и от приложението (точка 266) към Решение за изпълнение (ОВППС) 2019/87; и
- да осъди ответника да заплати разноските в производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ответникът не е посочил достатъчно или надлежно обосновани доказателства за включването на жалбоподателя в списъка.
2. Второ основание: жалбоподателят е включен в списъка въз основа на явна грешка в преценката или на фактите, тъй като ответникът не привел за посочените факти доказателства, които биха обосновали — или за които се предполага, че биха обосновали — изложението на мотивите за взетите мерки или извел неправилни заключения от тези факти.
3. Трето основание: с включването в списъка е нарушено правото на жалбоподателя на защита.
4. Четвърто основание: включването на жалбоподателя в списъка нарушава правото му на собственост, на свобода на търговията и принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета от 21 януари 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 181, 21.1.2019 г., стр. 4).

⁽²⁾ Решение за изпълнение (ОВППС) 2019/87 на Съвета от 21 януари 2019 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 181, 21.1.2019 г., стр. 13).

Жалба, подадена на 22 април 2019 г. — Imagina Media Audiovisual и др./Комисия

(Дело T-268/19)

(2019/C 213/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Imagina Media Audiovisual, SA (Барселона, Испания), Imagina EU (Брюксел, Белгия), dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Хамбург, Германия) (представители: P. Kuipers, N. Groot, B. Vitez, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решение Ares(2019)856949 на Комисията от 12 февруари 2019 г. относно изключването на IMAGINA MEDIA AUDIOVISUAL SL от процедурите за възлагане на обществени поръчки и отпускане на безвъзмездни средства по Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, в частта му, с която се изключва Imagina/dpa Consortium или се отхвърлят оферти на същите,
- да отмени решение Ares(2019)2494476 на Комисията от 9 април 2019 г., доколкото то може да се счита за решение да се изключи консорциума от обществена поръчка № PO/2018-05/A4 или да се отхвърли неговата оферта,
- да отмени акта или актовете, с които Комисията възлага поръчките или допуска друг кандидат, а не Imagina/dpa Consortium, да отразява аудиовизуално текущите работи на ЕС, във връзка с лотове I, III и VI, както са описани в обявлението за обществена поръчка,
- да осъди Комисията да плати обезщетение на консорциума за вредите, които Комисията е причинила, като е възпрепятствала същия да изпълнява договорите за лотове I, III и VI,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като не е признала, че изключването на Imagina Media Audiovisual SL — което е един от членовете на консорциума — няма отражение върху изпълнението на договора по отношение на лотове I, III и VI от обявлението за обществена поръчка от консорциума. Изключването на Imagina Media Audiovisual SL не се отразява и на решенията, с които Комисията е възложила тези договори на консорциума.
2. Второ основание: Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като не е изпълнила правилно документацията за обществената поръчка. Вследствие на това Комисията не е изискала от консорциума да замени Imagina Media Audiovisual SL с друг субект, който участва в консорциума, както е било предвидено в документацията.
3. Трето основание: Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като не е приложила правилно член 136, параграф 9 от Регламент 2018/1046. Следователно разпоредителят с бюджетни кредити в Комисията не е изискал от консорциума да замени Imagina Media Audiovisual SL с друг субект, който участва в консорциума, както изисква Регламент 2018/1046.
4. Четвърто основание: Комисията е нарушила правото на консорциума на ефективно правно средство за защита и принципа на добра администрация. Комисията незаконосъобразно е използвала своето решение Ares(2019) 856949 от 12 февруари 2019 г. относно изключването на Imagina Media Audiovisual SL или своето писмо Ares(2019) 2494476 от 9 април 2019 г., за да изключи консорциума от обявление № PO/2018-05/A4 за обществена поръчка.

5. Пето основание: Комисията е нарушила правото на консорциума на ефективно правно средство за защита, своето задължение за излагане на мотиви и принципа на добра администрация. Комисията е допуснала процедурни грешки и незаконосъобразно е възложила договорите за лотове I, III и VI от обявление № PO/2018-05/A4 за обществена поръчка на друг кандидат, а не на консорциума.
6. Шесто основание: Комисията е причинила на консорциума вреди с незаконосъобразното си поведение, вследствие на което консорциумът не може да изпълнява договорите за лотове I, III и VI от обявление № PO/2018-05/A4.

(¹) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр.1).

Жалба, подадена на 22 април 2019 г. — Imagina Media Audiovisual/Комисия

(Цело T-269/19)

(2019/C 213/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Imagina Media Audiovisual, SA (Барселона, Испания) (представители: P. Kuypers, N. Groot, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение Ares(2019)856949 на Комисията, с което тя налага изключване на жалбоподателя за период от две години и е вписала жалбоподателя в базата данни за ранно откриване и отстраняване (¹),
- да осъди Комисията да плати на жалбоподателя обезщетение за вредите, причинени от обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като не е извършила собствена проверка или анализ, а е разчитала само на установеното от US Department of Justice (Министерство на правосъдието на САЩ), без своя проверка и при неправилно тълкуване на констатациите на Министерството на правосъдието на САЩ. В резултат на това Комисията допуска грешка в преценката на фактите и по този начин нарушава задължението си за дължима грижа.
2. Второ основание: Комисията неправилно изключва жалбоподателя и следователно нарушава член 136, параграф 1, буква в) от Регламент 2018/1046 и правото на защита на жалбоподателя, без да заявява ясно кое точно представлява тежко професионално провинение. По-нататък се твърди, че Комисията е допуснала грешка, приемайки, че жалбоподателят е изключен и от актуални обявления за обществени поръчки, тъй като това не произтича от диспозитивната част на обжалваното решение, като е изключила жалбоподателя за поведение във връзка с медийни и маркетингови права в спорта в обявление за аудиовизуално отразяване на текущите работи на ЕС, защото това са различни пазари, които не се влияят взаимно и надеждността на жалбоподателя в договори за Европейския съюз може да бъде доказана, и при решаването, че жалбоподателят трябва да бъде

изключен поради това, че няма достатъчно доказателства за вземане на обжалваното решение и в споразумението за непроследване на жалбоподателя с Министерството на правосъдието на САЩ не се констатира, че жалбоподателят или неговият главен изпълнителен директор са виновни.

3. Трето основание: Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е решила, че изключването е пропорционално по смисъла на член 136, параграф 3 от Регламент 2018/1046 и не е взела предвид липсата на въздействие върху финансовите интереси и имиджа на Съюза, и времето, изтекло след въпросното поведение.
4. Четвърто основание: Комисията е допуснала грешка, като е решила, че мерките за корекция, взети от жалбоподателя, са временни и недостатъчни с оглед на член 136, параграф 6, буква а) във връзка с член 136, параграф 7 от Регламент 2018/1046.
5. Пето основание: Комисията нарушава основния принцип на равно третиране, като третира жалбоподателя различно от останалите кандидати по обявлението, които са сключили споразумение за непроследване с Министерството на правосъдието на САЩ.
6. Шесто основание: Комисията е причинила на жалбоподателя вреди с незаконосъобразното си решение, че жалбоподателят трябва да бъде изключен от процедурите за възлагане на обществени поръчки по Регламент 2018/1046.

(¹) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018, стр.1).

Жалба, подадена на 23 април 2019 г. — Amazon Technologies/EUIPO (пръстен)

(Дело T-270/19)

(2019/C 213/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Amazon Technologies, Inc. (Сиатъл, Вашингтон, САЩ) (представители: A. Klett и C. Mikyska, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративната марка „пръстен“ — Заявка за регистрация № 1 401 009

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12 февруари 2019 г. по преписка R 2211/2018-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд и разноските в производството пред апелативния състав на EUIPO, включително необходимите разноски на жалбоподателя и в двете производства.

Изложено основание

- Отказвайки защита на спорната марка, апелативният състав е нарушил член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 25 април 2019 г. — ТО/ЕСВД

(Дело T-272/19)

(2019/C 213/65)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ТО (представител: G. Generet, адвокат)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 15 юни 2018 г. на органа, оправомощен да сключва договори за назначаване (ООСД) към ЕСВД, с което се приема, че жалбоподателят не отговаря на всички условия за наемане на работа, предвидени в член 82 от Условията за работа на другите служители на Европейските общности (УРДС) и че той не може да бъде нает на работа като договорно нает служител 3б към ЕСВД,
- да отмени решението от 14 януари 2019 г. на ООСД към ЕСВД, с което се отхвърля административната жалба, подадена от жалбоподателя на 14 септември 2018,
- да осъди ЕСВД да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 36 992,52 EUR, съответстващо на едногодишно трудово възнаграждение по договор AC FG II по таблицата на заплатите, която е в сила от 1 ноември 2017 г., което ще бъде уточнено в хода на производството,
- да осъди ЕСВД да изчисли загубата на права за получаване на пенсия вследствие от ненаемането му на работа,

- да осъди ЕСВД да заплати на жалбоподателя обезщетение от 15 000 EUR за обезщетяване на неимуществени вреди, настъпили в резултат от уронването на достойнството и професионалната му репутация,
- да осъди ЕСВД да заплати на жалбоподателя обезщетение от 15 000 EUR за обезщетяване на неимуществени вреди, настъпили в резултат от увреждане на здравето и личното му равновесие,
- да осъди ЕСВД да заплати на жалбоподателя обезщетение от 15 000 EUR за обезщетяване на неимуществени вреди, настъпили в резултат от нарушаването от страна на ЕСВД на Регламент № 45/2001 относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни,
- да осъди ЕСВД да заплати на жалбоподателя обезщетение от 10 000 EUR за обезщетяване на неимуществени вреди, настъпили в резултат от нарушаване на лекарската тайна и поверителния характер на личните данни от медицинското досие на жалбоподателя,
- да осъди ЕСВД да заплати на жалбоподателя обезщетение от 15 000 EUR за обезщетяване на неимуществени вреди, настъпили в резултат от дискредитирането и/или посегателството върху доброто име на жалбоподателя,
- да осъди ЕСВД да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 33, втора алинея от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на членове 82 и 83 от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз, на принципите на пропорционалност и на състезателност, на правото на добра администрация и полагане на грижа, на принципа за недопускане на дискриминация, на правото на безпристрастно и справедливо третиране и на забраната на всеки психически тормоз.
2. Второ основание: нарушение на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142) и на член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 24 април 2019 г. — Target Ventures Group/EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(Дело T-274/19)

(2019/C 213/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Target Ventures Group Ltd (Род Таун, Британски Вирджински острови) (представители: T. Dolde, P. Homann, lawyers)

Отвѣтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Target Partners GmbH (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „TARGET VENTURES“ — Заявка за регистрация № 13 685 565

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 февруари 2019 г. по преписка R 1685/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, направени както в настоящото производство, така и в производството пред отдела по отмяна и пред втори апелативен състав на EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 53, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 24 април 2019 г. — PNB Банка и др./ЕЦБ

(Дело T-275/19)

(2019/C 213/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: PNB Банка AS (Рига, Латвия), CR (*), СТ (*) (представители: O. Behrends и M. Kirchner, lawyers)

(*) Информацията е заличена или заменена в съответствие с правната рамка относно личните данни и/или поверителността.

Отвeтник: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на ЕЦБ от 14 февруари 2019 г. за провеждане на проверка на място в помещенията на PNB Банка AS и дружествата от нейната група,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват десет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ЕЦБ не е била компетентният надзорен орган за PNB Банка AS към момента на решението за провеждане на проверка на място.
2. Второ основание: обжалваното решение не е било „необходимо“ по смисъла на член 12 от Регламента за пруденциалния надзор ⁽¹⁾.
3. Трето основание: ЕЦБ не е упражнила надлежно своята свобода на преценка съгласно член 12, параграф 1 от Регламента за пруденциалния надзор.
4. Четвърто основание: ЕЦБ е нарушила принципа на пропорционалност.
5. Пето основание: ЕЦБ е нарушила правото на жалбоподателите да бъдат изслушани.
6. Шесто основание: ЕЦБ е нарушила задължението си да разгледа и прецени внимателно и безпристрастно всички релевантни аспекти на конкретния случай.
7. Седмо основание: ЕЦБ е нарушила задължението да изложи адекватни мотиви за решението си.
8. Осмо основание: ЕЦБ е нарушила принципите на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.
9. Девето основание: ЕЦБ е нарушила принципа на равно третиране и е действала дискриминационно по отношение на жалбоподателите.
10. Десето основание: ЕЦБ е нарушила член 19 и съображение 75 от Регламента за пруденциалния надзор и е допуснала *détournement de pouvoir*.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).

Жалба, подадена на 26 април 2019 г. — ВК/Европейската служба за подкрепа в областта на убежището**(Дело T-277/19)**

(2019/C 213/68)

*Език на производството: гръцки***Страни***Жалбоподател:* ВК (представители: V. Christianos, A. Skoulidakis и D. Karagkounis, dikigoro)*Отговорник:* Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO)**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение на органа по назначаването (ОН), чието съдържание е отразено в електронното писмо от 20 септември 2018 г. на началника на отдел Администрация, и обжалваното имплицитно решение на ОН, с което е отхвърлена жалбата по административен ред на жалбоподателя. Въз основа на това EASO да предприеме действия, за да се съобрази с решението на Общия съд в съответствие с член 266 ДФЕС с обратна сила,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи на жалбоподателя.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първото основание е нарушение на принципа на оправданите правни очаквания.
2. Второто основание е липса на мотиви и поради това нарушение на съществени процесуални изисквания по смисъла на член 263 ДФЕС.
3. Трето основание е недостатъчни мотиви на обжалваното решение, в което има фактическа грешка.
4. Четвърто основание е грешка при прилагане на правото, доколкото в решението не е взет предвид интересът на службата и задължението на администрацията да полага грижа за собствените си служители.

Жалба, подадена на 26 април 2019 г. — Aurora/CPVO — SESVanderhave (M 02205)**(Дело T-278/19)**

(2019/C 213/69)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Aurora Srl (Падуа, Италия) (представител: L.-V. Buchman, lawyer)

Отвѣтник: Служба на Общността за сортовете растения (CPVO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: SESVanderhave NV (Тинен, Белгия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната правна закрила на Общността на сорт растения: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна правна закрила на Общността на сорт растения: правна закрила на Общността на сорт растения № EU 1 5118, захарно цвекло сорт M 02205

Производство пред CPVO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на апелативния състав на CPVO от 27.02.2019 г. по преписка R A010/2013-RENV

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви, че обжалваното решение изпълнява неправилно решението на Общия съд (пети състав) от 23 ноември 2017 г. по дело T-140/15,
- да измени обжалваното решение, да отмени решение № 010 на CPVO от 23 септември 2013 г. и да уважи искането за обявяване на недействителност на правната закрила на Общността на сорт растение № EU 15118, направено от жалбоподателя на 28 август 2012 г.

и вследствие на това:

- да обяви, че правната закрила на Общността на сорт растение № EU 15118 е нищожна *ab initio*,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи на жалбоподателя на основание член 87 от Процедурния правилник на Общия съд, както и тези, направени от встъпилите страни.

Изложени основания

- Нарушение на принципите на правна сигурност и на оправдани правни очаквания,
 - Нарушение на задължения и отказ от правосъдие.
-

Жалба, подадена на 30 април 2019 г. — Highgate Capital Management/Комисия

(Дело T-280/19)

(2019/C 213/70)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Highgate Capital Management LLP (Лондон, Обединено кралство) (представител: M. Struys, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Комисията, с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя (дело SA.53105 — твърдяна помощ за Eurobank Ergasias чрез продажбата на Piraeus Bank Bulgaria), поне що се отнася до нарушенията на задълженията за преструктуриране по дело SA.43364 и дело SA.43363;
- да осъди Комисията да понесе съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: твърдение, че решението на Комисията нарушава съществени процесуални изисквания и е нарушило:
 - член 24, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽¹⁾ и точка 72 от Кодекса на най-добри практики при провеждане на процедури за контрол на държавните помощи ⁽²⁾,
 - правото на жалбоподателя да бъде изслушан,
 - задължението за излагане на мотиви, предвидено в член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - правото на обжалване на жалбоподателя, защитено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
2. Второ основание: твърдение, че Комисията неправилно е приела, че (i) задълженията, поети по дело Case SA.43364 във връзка с държавната помощ, получена от Piraeus Bank, и (ii) задълженията, поети по дело SA.43363 във връзка с държавната помощ, получена от Eurobank Ergasias, не са приложими *ratione temporis*, тъй като срокът за продажбата на Piraeus Bank Bulgaria изтича след 31 декември 2018 г.

⁽¹⁾ ОВ L 248, 2015 г., стр. 9.

⁽²⁾ ОВ C 253, 2018 г., стр. 14.

Жалба, подадена на 30 април 2019 г. — Кипър/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Дело T-281/19)

(2019/С 213/71)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представители: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Гърция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — Марка на Европейския съюз № 12 172 276

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 февруари 2019 г. по преписка R 2298/2017-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 30 април 2019 г. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Дело T-282/19)

(2019/C 213/72)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Никозия, Кипър) (представители: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister, и V. Marsland, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreaia Imathias, Гърция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — Марка на Европейския съюз № 12 172 276

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 февруари 2019 г. по преписка 2295/2017-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Иск, подаден на 2 май 2019 г. — SGI Studio Galli Ingegneria/Комисия

(Дело T-285/19)

(2019/C 213/73)

*Език на производството: италиански***Страни**

Ищец: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Рим, Италия) (представители: F. Marini, V. Catenacci и R. Viglietta, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да установи и обяви, че ищецът не дължи на Европейската комисия сумите, поискани от последната с дебитно известие № 3241902288, получено на 22 февруари 2019 г., и последно със записка, получена на 29 април 2019 г. — референтен номер Ares(2019)2858540, поискани на основание възстановяване на помощта и неустойка за твърдяно неизпълнение от Studio Galli Ingegneria на Споразумение за отпускане на безвъзмездни средства № 619120 във връзка с проекта, озаглавен „MARSOL“.
- да установи и обяви липсата на твърдените от Комисията нарушения.
- да установи и обяви незаконосъобразността, невалидността и при всички положения неоснователността на писмото за предварителна информация от 19 декември 2018 г., доклада от разследването на OLAF, дебитното известие от 22 февруари 2019 г., последващото напомняне от 2 април 2019 г. и окончателната записка — за определяне на нов размер на исканата сума и за отхвърляне на последващите искания на SGI — от април 2019 г. — референтен номер Ares(2019)2858540.
- да установи и обяви липсата на твърдяното от Комисията вземане.
- да установи и обяви правото на ищеца на действително отпуснатата помощ от Комисията по силата на Споразумението за отпускане на безвъзмездни средства № 619120 за проекта „MARSOL“.
- При условията на евентуалност, да установи и обяви, че сумата, предмет на възстановяване от страна на Комисията, не може да надвишава 100 044,99 EUR.
- При условията на евентуалност спрямо предходното искане, да осъди Комисията да изплати на SGI разходите за изпълнението на проекта „MARSOL“ поради неоснователно обогатяване.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква четири основания в подкрепа на иска.

1. Първо основание: нарушение на принципите на добросъвестност при изпълнение на договорните задължения, нарушение на правото на защита във фазата след приключването на разследването, нарушение на правото на справедлив съдебен процес по смисъла на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), нарушение на правото на добра администрация по смисъла на член 41 от Хартата, нарушение на правото на достъп до документи по смисъла на член 42 от Хартата и нарушение на член II.22 от Споразумението за отпускане на безвъзмездни средства и член от белгийския Граждански кодекс.

— В това отношение се изтъква, че Комисията не е взела предвид направеното от ищеца искане за спиране на производството и за достъп до документите в преписката по разследването на OLAF, но все пак е издала дебитното известие и последващите напомнания, въпреки че дружеството не е имало фактическата възможност да отговори на окончателния доклад на OLAF поради вътрешни проблеми. Това е довело до нарушение на принципите на добросъвестност при изпълнение на договорните задължения и до нарушение на правото на ефективна защита, както в рамките на административното производство, така и пред Общия съд.

2. Второ основание: липса на твърдяното нарушение, липса на твърдяното от Европейската комисия вземане, незаконосъобразност и неоснователност на доклада от разследването на OLAF и следователно на писмото за предварителна информация и на дебитните известия на Комисията, нарушение на принципите на презумпцията за невинност, тежестта на доказване, безпристрастността, закрепени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г., както и наличие на грешка в преценката на доказателствата и нарушение на член от белгийския Граждански кодекс.

— В това отношение се изтъква, че никое от нарушенията, на които Комисията е основала искането за възстановяване, не е обосновано, както се установява от представената в производството документация. Работното време и разходите за персонал са отчетени правилно за всички включени в проекта ресурси и съответстват на поисканото от Комисията. Няма припокриване между ресурсите и други субсидирани проекти. Не съществува никое от другите твърдени нарушения. Всички твърденията за нарушения на OLAF, на които Комисията основава искането за възстановяване, се отнасят до други проекти. Тежестта на доказване не е разместена.

3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност, безпристрастност и добросъвестност при изпълнение на договорните задължения и нарушение на член II.22 от Споразумението за отпускане на безвъзмездни средства.

— В това отношение се изтъква, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, като е поискала цялата отпусната на ищеца помощ, макар в процедурата по разследване да са били установени несъответствия само във връзка с двама заети по проекта специалисти. Поискани са и всички последващи преки разходи, различни от разходите за персонал, и всички непреки разходи.

4. Четвърто основание, изтъкнато при условията на евентуалност: право на обезщетение поради неоснователно обогатяване на Европейската комисия.

— Според ищеца условията за завеждането на делото всъщност са изпълнени, а именно обогатяване на едната страна по договора и обедняване на другата, както и причинно-следствена връзка между обогатяването и обедняването.

Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Azarov/Съвет

(Дело T-286/19)

(2019/C 213/74)

Език на производството: *немски***Страни**

Жалбоподател: Mykola Yanovych Azarov (Киев, Украйна) (представители: G. Lansky и A. Egger, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени в частта относно жалбоподателя Решение (ОВППС) 2019/354 на Съвета от 4 март 2019 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 64, 2019 г., стр. 7), както и Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/352 на Съвета от 4 март 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 64, 2019 г., стр. 1),
- на основание член 64 от Процедурния правилник на Общия съд да разпреди извършването на определени процесуално-организационни действия и по-специално:
 - а) да изиска от Съвета да представи писмени доказателства, че е разгледано спазването на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, както и относно разглеждането на основателността на обвиненията,
 - б) да изиска от ЕСВД да представи писмени доказателства, че е разгледано спазването на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита, както и
- съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се посочва едно основание, а именно че обжалваните правни актове са опорочени от явна грешка в преценката.

Най-напред жалбоподателят изтъква, че ответникът е нарушил официалното си задължение за разглеждане, по-специално що се отнася до самостоятелното разглеждане, разглеждането на компетентността и на спазването на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита. В това отношение ответникът не е изпълнил изискванията, поставени от Съда в решение от 19 декември 2018 г., Azarov/Съвет (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).

Освен това жалбоподателят се позовава на нарушение на задължението за мотивиране на ответника, тъй като той не е разгледал основателността на повдигнатите обвинения спрямо жалбоподателя.

Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Divaro/EUIPO — Grendene (IPANEMA)**(Дело T-288/19)**

(2019/C 213/75)

*Език на жалбата: испански***Страни***Жалбоподател:* Divaro, SA (Овиедо, Испания) (представители: M. Santos Quintana и M. A. Fernández Munárriz, abogados)*Отговорник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Grendene, SA (Собрал, Бразилия)**Данни за производството пред EUIPO***Заявител на спорната марка:* жалбоподателят пред Общия съд*Спорна марка:* заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „IPANEMA“ — Заявка за регистрация № 14 180 038*Производство пред EUIPO:* производство по възражение*Обжалвано решение:* решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 февруари 2019 г. по преписка R 1785/2018-2**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 февруари 2019 г. по преписка R 1785/2018-2,
- да отмени решението на отдела по споровете от 10 юли 2018 г. (възражение В 2 598 285),
- да регистрира спорната марка на Европейския съюз № 14 180 038 за всички посочени в заявлението стоки,
- да осъди ответника да понесе направените от него и от жалбоподателя съдебни разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Stada Arzneimittel/EUIPO (Изображение на две червени извити една над друга линии)

(Дело T-290/19)

(2019/C 213/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stada Arzneimittel AG (Бад Филбел, Германия) (представители: J.-C. Plate и R. Kaase, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка (Изображение на две червени извити една над друга линии) — заявка за регистрация № 1 375 540

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 13 февруари 2019 г. по преписка R 1918/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 3 май 2019 г. — Klymenko/Съвет

(Дело T-295/19)

(2019/C 213/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Москва, Русия) (представител: M. Phelippeau, адвокат)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да установи, че жалбата на г-н Oleksandr Viktorovych Klymenko е допустима
- да отмени Решение (ОВППС) 2019/354 на Съвета от 4 март 2019 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/352 на Съвета от 4 март 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна;
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи съгласно членове 87 и 91 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на задължението за мотивиране, тъй като мотивите в обжалваните актове са недостатъчни.
2. Второ основание: нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, гарантирани от основните принципи на европейското право и прогласени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и в членове 6 и 13 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.
3. Трето основание: липса на правно основание, тъй като член 29 от Договора за Европейския съюз не може да е правно основание за ограничителната мярка, приета по отношение на жалбоподателя.
4. Четвърто основание: явна грешка в преценката, доколкото жалбоподателят представил доказателства, които удостоверяват липсата на достатъчно фактически основания за каквото и да било наказателно производство.
5. Пето основание: нарушение на правото на зачитане на собствеността, което е основен принцип на правото на Съюза и което е защитено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз и от член 1 от Допълнителен протокол № 1 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Жалба, подадена на 6 май 2019 г. — Sumol + Compal Marcas/EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)

(Дело T-296/19)

(2019/C 213/78)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Португалия) (представители: J. Pimenta и A. Sebastião, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „SUM011“ — заявка за регистрация № 13 761 168

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12.2.2019 г. по преписка R 1662/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени обжалваното решение и да постанови отказ по заявка № 13 761 168 за регистрация на марка „SUM011“ на Европейския съюз за останалите услуги от класове 35 и 39,
- да осъди останалите страни да заплатят съдебните разноски по настоящото производство, както и тези в производството по възражение и по обжалване пред EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — OLX/EUIPO — Stra (STRADIA)**(Дело T-508/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/79)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 373, 15.10.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — ХК/Комисия**(Дело T-543/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/80)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 5.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — ХМ и др./Комисия**(Дело T-546/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/81)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 5.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — YQ/Комисия(Дело T-570/18) ⁽¹⁾

(2019/С 213/82)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — YR/Комисия(Дело T-571/18) ⁽¹⁾

(2019/С 213/83)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — YS/Комисия(Дело T-572/18) ⁽¹⁾

(2019/С 213/84)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2019 г. — Bronckers/Комисия**(Дело T-746/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/85)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 25.2.2019 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG